

Fremsat den 8. oktober 2026 af kulturministeren (Zenia Stampe)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af integritet i idrætten

(Etablering af dopingnævn og appelinstans til behandling af dopingsager)

§ 1

I lov om fremme af integritet i idrætten, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 7. oktober 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 785 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, nr. 2, indsættes efter »anmeldelse«: », afgørelse«.

2. I § 3 indsættes som stk. 2-7:

»Stk. 2. Følgende afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, kan ikke indbringes for Dopingnævnet, Appelinstansen for dopingsager eller Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport):

- 1) Når idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer sanktionen i Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge). Ved erkendelse kan en eventuel udelukkelsesperiode nedsættes i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.
- 2) Når idrætsudøveren undlader at besvare Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, kan af idrætsudøveren påklages til Anti Doping Danmark. Anti Doping Danmarks afgørelse kan efterfølgende indbringes for Dopingnævnet.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Dopingnævnet efter stk. 3, 2. pkt., kan ikke indbringes for Appelinstansen for dopingsager. Disse kan dog indbringes for Den internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport).

Stk. 5. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om medicinsk dispensation, kan af idrætsudøveren påklages til Anti Doping Danmarks TUE-komité (Therapeutic Use Exemptions Committee). Anti Doping Danmarks TUE-komités afgørelse kan efterfølgende indbringes for Appelinstansen for dopingsager.

Stk. 6. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om ikke at gå videre med en dopingsag, kan af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency indbringes for Appelinstansen for dopingsager.

Stk. 7. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for at påklage afgørelser efter stk. 3 om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, afgørelser efter stk. 5 om medicinsk dispensation samt afgørelser efter stk. 6 om ikke at gå videre med en dopingsag til henholdsvis Anti Doping Danmark, Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager.«

3. Efter § 9 b indsættes før overskriften før § 10:

»Dopingnævn og appelinstans til behandling af dopingsager

§ 9 c. Kulturministeren nedsætter Dopingnævnet.

Stk. 2. Dopingnævnet består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode af seks år.

Stk. 3. Fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Stk. 4. Dopingnævnet sammensættes af tre medlemmer, der har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer, der har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Dopingnævnets medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Nævnet skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Stk. 5. Dopingnævnets medlemmer må ikke samtidig være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark, Appelinstansen for do-

pingsager, kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation. Dopingnævnets medlemmer må ikke være ansat i den virksomhed, som varetager sekretariatsbetjening af Dopingnævnet, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Stk. 6. Blandt Dopingnævnets medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Stk. 7. Dopingnævnet er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

§ 9 d. Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om overtrædelser af de nationale antidopingregler, der indbringes for nævnet af Anti Doping Danmark. Dopingnævnet træffer ligeledes afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark, jf. § 3, stk. 3, der indbringes for nævnet af idrætsudøveren.

Stk. 2. Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem Anti Doping Danmark og de pågældende fitnesscentre. Klagen kan alene indbringes af den person, som Anti Doping Danmarks afgørelse vedrører.

Stk. 3. Dopingnævnets afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, Anti Doping Danmark, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency. Den Internationale Olympiske Komité eller Den Internationale Paralympiske Komité kan tilsvarende indbringe afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., for Appellinstansen for dopingsager, når afgørelsen har betydning for deltagelse i eller kvalificering til de olympiske eller paralympiske lege, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Dopingnævnets afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idræts-event eller vedrører idrætsudøvere på internationalt niveau, kan alene indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport). Dopingnævnets afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for Appellinstansen for dopingsager eller anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Dopingnævnet skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om Dopingnævnets virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på nævnets hjemmeside.

Stk. 6. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for indbringelse efter stk. 3 af Dopingnævnets afgørelser for Appellinstansen for dopingsager.

§ 9 e. Kulturministeren nedsætter Appellinstansen for dopingsager.

Stk. 2. Appellinstansen for dopingsager består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode af seks år.

Stk. 3. Fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Stk. 4. Appellinstansen for dopingsager sammensættes af tre medlemmer, der har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer, der har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Appellinstansen for dopingsager skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Stk. 5. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer må ikke samtidig være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark eller Dopingnævnet. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer må ikke være ansat i den virksomhed, som varetager sekretariatsbetjening af appellinstansen, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Stk. 6. Blandt Appellinstansen for dopingsagers medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Stk. 7. Appellinstansen for dopingsager er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

§ 9 f. Appellinstansen for dopingsager træffer afgørelse i sager om klage over afgørelser truffet af Dopingnævnet, jf. dog § 3, stk. 4, og § 9 d, stk. 4. Appellinstansen for dopingsager træffer ligeledes afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmarks TUE-komité, jf. § 3, stk. 5, og Anti Doping Danmark, jf. § 3, stk. 6.

Stk. 2. Appellinstansen for dopingsagers afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport).

Stk. 3. Appellinstansen for dopingsager skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om appellinstansens virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på appellinstansens hjemmeside.

§ 9 g. Sagsbehandlingen ved Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager er i udgangspunktet skriftlig.

Stk. 2. Såfremt idrætsudøveren ønsker det, skal en sag behandles mundtligt. En sag kan behandles mundtligt efter anmodning fra Anti Doping Danmark, hvis idrætsudøveren samtykker hertil.

Stk. 3. Formanden kan herudover beslutte, at en sag helt eller delvist skal behandles mundtligt, hvis sagens karakter eller hensynet til en forsvarlig oplysning af sagen tilsiger det, og idrætsudøveren samtykker hertil.

§ 9 h. Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager betjenes af hver sit sekretariat.

Stk. 2. Sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager kan varetages af en privat virksomhed, en privat organisation eller en forening, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Sekretariatsbetjeningen kan ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager, Anti Doping Danmark, Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund udenfor DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt eller Team Danmark. For Dopingnævnet kan sekretariatsbetjeningen heller ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation.

Stk. 4. Sekretariatene betjener henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager i deres daglige drift og er i relation til behandlingen af konkrete sager alene undergivet instruktion fra de pågældende instanser.

Stk. 5. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om sekretariatsbetjening af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager, herunder regler om digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer.

§ 9 i. Medlemmer af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager samt ansatte i sekretariatsfunktionerne efter § 9 h har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om, at der verserer en sag om en idrætsudøver ved Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager, i medfør af straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 j. Kulturministeren fastsætter regler om, at offentligheden gives adgang til oplysninger om Anti Doping Danmark, Dopingnævnets og Appellinstansen for dopingsagers afgørelser, herunder om offentliggørelsen sker uden anonymisering af oplysninger om idrætsudøveren, eller anden person, der har begået overtrædelsen. Der kan dog ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at en sag anmeldes til politiet.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på sager, som er indbragt for Motionsdopingnævnet og det af Danmarks Idrætsforbund nedsatte Dopingnævn, før lovens ikrafttrædelse. Disse sager færdigbehandles af de instanser, sagerne er indbragt for. Afgørelser i disse sager kan efter lovens ikrafttrædelse indbringes for Appellinstansen for dopingsager efter denne lov.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på sager, der er indbragt for DIF's Appellinstans, før lovens ikrafttrædelse. Disse sager færdigbehandles af instansen. Afgørelser i disse sager kan alene indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Oprettelse af Dopingnævn og Appelinstans for dopingsager
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Kulturministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
- 2.2. Anti Doping Danmarks virksomhedsområde
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Kulturministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
- 2.3. Offentliggørelse af afgørelser om dopingsanktioner
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Kulturministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Et tæt samarbejde mellem idrættens egne organisationer og offentlige myndigheder har vist sig som en forudsætning for en effektiv dopingbekæmpelse på både nationalt og internationalt plan. Den danske antidopingindsats er derfor internationalt forankret og bygger på Danmarks deltagelse i det globale samarbejde mod doping i idrætten. World Anti-Doping Agency (WADA), som er en international privatretlig organisation, fastsætter gennem World Anti-Doping Code (WADA-kodekset) de nationale og internationale idrætsorganisationers fælles grundlæggende regelsæt for dopingbekæmpelse, herunder regler for forebyggelse, kontrol og sanktionering af dopingovertrædelser. WADA-kodekset er et privat regelsæt, der skal sikre en ensartet, koordineret og effektiv dopingbekæmpelse på internationalt og nationalt plan. Danmark har forpligtet sig til at overholde WADA-kodekset ved tilslutning til UNESCO's internationale konvention mod doping i sport.

Denne internationale forpligtelse indebærer blandt andet, at Danmark løbende skal sikre, at den nationale regulering og de organisatoriske rammer for antidopingarbejdet er i overensstemmelse med WADA-kodekset. WADA-kodekset er implementeret i nationale antidopingregler, som udarbejdes af Anti Doping Danmark (ADD) og Danmarks Idrætsforbund (DIF) i samarbejde og godkendes af WADA.

WADA har vedtaget en revision af sit kodeks, som træder i kraft den 1. januar 2027. Dette lovforslag har til formål at sikre, at Danmark efterlever de reviderede regler, der blandt andet vil indebære skærpede krav til organisatorisk, institutionel og operationel uafhængighed mellem nationale antidopingorganisationer, idrætsorganisationer og regeringer og de instanser, der træffer afgørelse i dopingsager. Det reviderede WADA-kodeks vil endvidere indebære, at der på antidopingområdet ikke må gælde nationale særregler, som supplerer eller fraviger WADA-kodekset. Det betyder blandt andet, at Danmark ikke længere må have særregler for eksempelvis motionister, men at alle idrætsudøvere fremover vil være omfattet af WADA-kodekset, som implementeres gennem de nationale antidopingregler.

Med lovforslaget foreslås det at oprette Dopingnævnet som et nyt uafhængigt nævn, som skal behandle sager om overtrædelse af de nationale antidopingregler, og en ny uafhængig Appelinstans for dopingsager, der skal behandle klager over Dopingnævnets afgørelser i visse sager. Kulturministeren nedsætter både Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager og udpeger medlemmerne, som ikke må være tilknyttet idrætsbevægelsen m.v. Nævnets og appelinstansens daglige drift varetages af hvert sit sekretariat, og sekretariatsfunktionerne kan varetages af en privat virksomhed, en privat organisation eller forening. På den måde sikres det,

at behandlingen af dopingsager i Danmark også fra den 1. januar 2027 sker i overensstemmelse med WADA-kodekset.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Oprettelse af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager

2.1.1. Gældende ret

Lov om fremme af integritet i idrætten fastlægger rammerne for den nationale og internationale antidopingindsats i Danmark og udgør den retlige og institutionelle ramme for, at de danske idrætsorganisationer kan leve op til WADA-kodekset. Med loven er blandt andet ADD oprettet som en offentlig selvejende institution, der har til opgave at fremme bekæmpelsen af doping i idræt og fungere som Danmarks nationale antidopingorganisation (NADO).

I lov om fremme af integritet i idrætten er kulturministeren i blandt andet §§ 1, 8 og § 9, stk. 3, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvad der skal defineres som doping, regler for idrætsorganisationers og foreningers pligt til at indføre og håndhæve bestemmelser om dopingkontrol og -sanktioner som forudsætning for ydelse af lovbestemte tilskud, og at ADD skal søge at indgå samarbejdsaftaler om dopingbekæmpelse i idrætten uden for de i loven nævnte idrætsorganisationer, som modtager tilskud (dvs. DIF, DGI, Dansk Firmaidræt og Team Danmark). Disse bemyndigelser er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1252 af 30. oktober 2025 om fremme af integritet i idrætten.

ADD og DIF er i dag ansvarlige for at udarbejde de nationale antidopingregler, som i al væsentlighed er en national implementering af WADA-kodekset. I dag gælder dette regelsæt for idrætsudøvere, der deltager i organiseret konkurrenceidræt og idrætsaktiviteter under danske idrætsorganisationer, det vil sige under DIF, samt for andre personer, herunder støttepersonale såsom trænere, ledere og sundhedsfaglige personer med tilknytning til idrætsudøverne.

Herudover har Danmark i dag et særskilt motionsdopingreglement, som er udarbejdet og implementeret af idrætsorganisationerne (DIF, DGI og Dansk Firmaidræt). Dette reglement gælder for motionsudøvere, som deltager i idræts- eller træningsaktiviteter uden for elite- og konkurrenceidrættens testprogrammer, men som træner eller dyrker idræt i miljøer, hvor ADD gennemfører dopingkontrol, herunder navnlig i foreningsbaserede motionsaktiviteter.

I dag behandles overtrædelse af de nationale antidopingregler og motionsdopingreglementet af henholdsvis et Dopingnævn og et Motionsdopingnævn, som er oprettet af idrætsorganisationerne selv. Dopingnævnet fungerer som første instans i sager om en idrætsudøvers eller anden persons brud på de nationale antidopingregler indbragt af ADD. Do-

pingnævnet foretager en fuld prøvelse af sagens faktiske og retlige forhold, herunder spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en overtrædelse af de nationale antidopingregler, samt hvilken sanktion der eventuelt skal pålægges. Medlemmerne til nævnet vælges af DIF's repræsentantskab. Nævnet består i dag af tre faste medlemmer, hvoraf to har juridisk baggrund, og ét har medicinsk baggrund. Et af de to juridiske medlemmer er formand for nævnet og har erfaring fra dommergerningen. DIF varetager også sekretariatsbetjeningen af nævnet.

Motionsdopingnævnet behandler i dag sager om overtrædelse af motionsdopingreglementet. Motionsdopingnævnet behandler endvidere klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og det kommercielle fitnesscenter. Motionsdopingnævnets medlemmer vælges i fællesskab af DIF, DGI og Dansk Firmaidræt, og sekretariatsbetjeningen varetages af DGI.

Afgørelser truffet af Dopingnævnet kan indbringes for DIF's Appellinstans af idrætsudøveren og øvrige klageberettigede efter frister fastsat i de nationale antidopingregler og WADA-kodekset. Motionsdopingnævnets afgørelser om overtrædelser af motionsdopingreglementet kan ligeledes indbringes for DIF's Appellinstans.

DIF's Appellinstans er organisatorisk forankret i og sekretariatsbetjenes af DIF, og appellinstansen behandler tillige andre idrætsretlige tvister inden for DIF's område, såsom ekskludering af medlemmer eller fortolkning af sportsreglementer. Medlemmer af DIF's Appellinstans vælges af DIF's repræsentantskab og skal besidde juridisk ekspertise, herunder erfaring fra dommergerningen, samt indsiget i idrættens organisatoriske forhold. Den enkelte appelsag behandles normalt af et panel på tre medlemmer under ledelse af en formand, som er dommer i enten by- eller landsret. DIF's Appellinstans foretager en fuldstændig prøvelse af sagen og kan stadfæste, ændre eller ophæve den påklagede afgørelse.

Motionsdopingnævnets afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og det kommercielle fitnesscenter kan ikke påklages til DIF's Appellinstans.

Herudover kan afgørelser truffet af DIF's Appellinstans over idrætsudøvers brud på de nationale antidopingregler og så indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport) i overensstemmelse med WADA-kodekset. CAS foretager en ny prøvelse af sagen.

WADA-kodekset fastsætter desuden, at Dopingnævnets afgørelser i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevent eller vedrører idrætsudøvere, der deltager

i idræt på internationalt niveau, alene kan påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS. Det er de internationale idrætsforbund, der definerer, hvilke idrætsudøvere der betegnes som idrætsudøvere på internationalt niveau.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser

Det reviderede WADA-kodeks vil blandt andet indebære skærpede krav til afgørelses- og appelinstansers organisatoriske, institutionelle og operationelle uafhængighed i forhold til nationale antidopingorganisationer, idrætsorganisationer og offentlige myndigheder ved behandling af dopingsager. Det reviderede WADA-kodeks vil endvidere indebære, at der ud over WADA-kodekset ikke må gælde særskilte nationale regler på antidopingområdet, som ikke har ophæng i WADA-kodekset.

Kulturministeriet vurderer, at den nuværende nationale organisering for håndtering af dopingsager fremover ikke i tilstrækkelig grad vil opfylde kravene om uafhængighed i håndteringen af dopingsager. Dette gælder særligt i forhold til de danske idrætsorganisationer, som i dag står for udpegning og sekretariatsbetjening af de nævn, som skal træffe afgørelse i sager om overtrædelser af de nationale antidopingregler og pålægge sanktioner.

Kulturministeriet vurderer hertil, at det danske motionsdopingreglement vil være i strid med det reviderede WADA-kodeks, da disse regler i dag ikke har ophæng i WADA-kodekset og dermed fremover vil blive betragtet som nationale særregler i strid med WADA-kodekset.

Kulturministeriet vurderer på den baggrund, at der skal indføres en ny organisering til håndtering af dopingsager i Danmark, som skal sikre den fornødne uafhængighed i overensstemmelse med det reviderede WADA-kodeks, både hvad angår idrætsorganisationer og regering.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der etableres en ny organisatorisk ramme for behandlingen af dopingsager i Danmark gennem oprettelsen af et nyt, uafhængigt dopingnævn og en ny, uafhængig appelinstans til behandlingen af dopingsager. Formålet er at sikre en klar organisatorisk, institutionel og operationel adskillelse mellem ADD, idrætsorganisationer (herunder DIF, DGI og Dansk Firmaidræt), regeringen og de instanser, der træffer afgørelse i dopingsager.

Det foreslås, at kulturministeren nedsætter Dopingnævnet, der skal træffe afgørelse i sager om overtrædelse af de nationale antidopingregler, der indbringes for nævnet af ADD. Dette vil omfatte sager, der i dag behandles af det af DIF nedsatte Dopingnævn, som fremover vil blive behandlet i et nyt Dopingnævn. Det vil primært være sager, hvor

idrætsudøveren ikke erkender forholdene eller accepterer den foreslåede sanktion i ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge).

Da der med det reviderede WADA-kodeks ikke længere må gælde særskilte nationale regler, som ikke har ophæng i WADA-kodekset (f.eks. motionsdopingreglementet), foreslås det, at Dopingnævnet også skal behandle sager om motionsidrætsudøvere, som deltager i idræts- eller træningsaktiviteter uden for elite- og konkurrenceidrættens testprogrammer, som fremover vil blive reguleret af de nationale antidopingregler. Det vil omfatte sager, som i dag behandles af Motionsdopingnævnet.

De nationale antidopingregler vil indeholde en kategorisering af idrætsudøverne, hvilket betyder, at ordningen muliggør, at der differentieres mellem idrætsudøverne ved fastsættelsen af sanktioner. Kategoriseringen vil blandt andet indebære, at der kan tages højde for, om en idrætsudøver er på internationalt eller nationalt niveau, eller om der er tale om en idrætsudøver, der alene deltager på motionsniveau. Dette er med til at sikre proportionalitet i sanktionerne. Idrætsudøvere, der tidligere kunne sanktioneres i medfør af motionsdopingreglementet, og hvis sager blev prøvet i Motionsdopingnævnet i første instans, vil dog uagtet denne kategorisering kunne opleve, at strafudmålingen kan blive højere.

Hvor en motionsidrætsudøver i dag eksempelvis kan blive udelukket fra idrætten i to år som følge af en afgørelse for indtag af anabole steroider, vil en sådan afgørelse fremover som udgangspunkt medføre udelukkelse i fire år. Dette kan dog blive sat ned til tre år, hvis motionsidrætsudøveren erkender forholdet og indvilger i at modtage en administrativ afgørelse fra ADD.

Den foreslåede ordning vil ikke ændre på, hvor hyppigt og på hvilken måde ADD foretager dopingtests blandt motionsidrætsudøvere.

Dopingnævnet vil fungere som første instans ved behandlingen af dopingsager. Dopingnævnet vil foretage en fuldstændig prøvelse af en sags faktiske og retlige forhold inden for rammerne af de til enhver tid gældende nationale antidopingregler og træffe afgørelse i sagen, herunder om eksempelvis sanktioner som udelukkelse fra idræt i en periode eller for bestandig og fortabelse af resultater.

Det foreslås, at Dopingnævnet desuden vil fungere som klageinstans for afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre, som har en samarbejdsaftale med ADD. I disse sager vil Dopingnævnet kunne stadfæste eller omgøre ADD's afgørelser.

Dopingnævnet foreslås sammensat af seks personer, som er beskikket af kulturministeren for seks år med mulighed for genbeskikkelse for én periode. Medlemmerne vil samlet skulle repræsentere juridisk ekspertise, medicinsk sagkundskab og idrætsvidenskabelig ekspertise samt indsigt i idræt og antidopingforhold. Konkret foreslås det, at tre medlemmer vil skulle have bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer vil skulle have medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Medlemmerne vil som minimum skulle have tre års erhvervserfaring eller forskningserfaring inden for deres område. Dopingnævnet sammensættes således på en måde, så der blandt de ikke-juridiske medlemmer både er repræsenteret medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Et medlem kan godt have ekspertise inden for begge felter.

Det foreslås, at kulturministeren blandt medlemmerne vil udpege en formand og en næstformand, som begge skal have bestået en juridisk kandidateksamen.

Det foreslås endvidere, at kulturministeren nedsætter en uafhængig Appelinstant for dopingsager, som skal behandle klager over Dopingnævnets afgørelser. Afgørelser truffet af Dopingnævnet vil kunne indbringes for Appelinstanten for dopingsager af sagens parter samt øvrige klageberettigede i overensstemmelse med de nationale antidopingregler og WADA-kodekset. Det foreslås hertil, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om frister for indbringelse af Dopingnævnets afgørelser for Appelinstanten for dopingsager, der gælder sagens parter og øvrige klageberettigede, der efter den foreslåede ordning har beføjelse til at indbringe en sag for appelinstanten.

Herudover foreslås det, at Dopingnævnets afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og det kommercielle fitnesscenter ikke vil kunne påklages til Appelinstanten for dopingsager.

Appelinstanten for dopingsager vil kunne stadfæste eller omgøre Dopingnævnets afgørelse eller hjemvise sagen til fornyet behandling hos Dopingnævnet.

Appelinstanten for dopingsager foreslås sammensat af seks personer, som er beskikket af kulturministeren for en periode på seks år med mulighed for genbeskikkelse for én periode. Medlemmerne vil samlet skulle repræsentere juridisk ekspertise, medicinsk sagkundskab og idrætsvidenskabelig ekspertise samt indsigt i idræt og antidopingforhold. Konkret foreslås det, at tre medlemmer vil skulle have bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer vil skulle have medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Medlemmer vil som minimum skulle have tre års erhvervserfaring eller forskningserfaring inden for deres område. Appelinstanten

for dopingsager sammensættes således, at der blandt de ikke-juridiske medlemmer både vil være repræsenteret medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Et medlem vil godt kunne have ekspertise inden for begge felter.

Det foreslås, at kulturministeren blandt medlemmerne vil udpege en formand og en næstformand, som begge skal have juridisk kandidateksamen.

En sag, der indbringes for Dopingnævnet eller Appelinstanten for dopingsager, vil skulle behandles af et panel bestående af et udvalg af nævnets eller appelinstantens medlemmer. Som udgangspunkt udpeges tre medlemmer til behandlingen af en sag, men i simple sager kan det besluttes, at formanden eller et andet medlem med juridisk baggrund behandler sagen. En sag kan ikke behandles af to eller fire medlemmer. Beslutningen om sammensætningen af det enkelte panel træffes af formanden eller i dennes fravær af næstformanden i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Ved sammensætningen af panelet er det formandens ansvar at sikre, at der ikke er habilitetsproblemer i forhold til den enkelte sag.

Det foreslås, at Dopingnævnet og Appelinstanten for dopingsager oprettes som uafhængige nævn og ikke vil være underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed. At kulturministeren beskikker medlemmer af begge instanser ændrer ikke ved nævnets og appelinstantens uafhængighed.

Medlemmerne vil virke i egenskab af deres personlige hverv og vil ved udøvelsen af deres funktion alene være bundet af lovgivningen og de gældende antidopingregler. Ministerens rolle ved beskikkelse vil således alene have til formål at sikre en organisatorisk placering uden for de nationale antidopingorganisationer og idrætsorganisationer samt gennemsigtighed og operationel og institutionel uafhængighed i overensstemmelse med det reviderede WADA-kodeks. Ministeren skal endvidere ved beskikkelsen sikre, at nævnets og appelinstantens medlemmer samlet set besidder de kompetencer og den faglige ekspertise, som kræves til løsningen af deres opgaver, og som er fastsat i denne lov.

Med den foreslåede ordning vil Dopingnævnet og Appelinstanten for dopingsager selv skulle fastsætte hver sin forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om Dopingnævnets virksomhed, sagsbehandling, beslutningsdygtighed, afstemningsregler m.v. Forretningsordenerne skal offentliggøres på henholdsvis Dopingnævnets og Appelinstanten for dopingsagers hjemmeside.

Det foreslås, at sagsbehandlingen som udgangspunkt vil være skriftlig. Dette indebærer, at høringer m.v. i Dopingnævnet og Appelinstanten for dopingsager i udgangspunktet

gennemføres skriftligt, medmindre idrætsudøveren ønsker, at høringen gennemføres mundtligt. I disse tilfælde vil sagen skulle behandles mundtligt. Herudover vil sagen kunne behandles mundtligt, hvis formanden for henholdsvis Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager vurderer, at sagens karakter eller hensynet til en forsvarlig oplysning af sagen tilsiger det, og hvis idrætsudøveren samtykker til det. Tilsvarende vil sagen kunne behandles mundtligt, hvis ADD anmoder herom, og idrætsudøveren samtykker til det.

For at sikre den tilstrækkelige uafhængighed foreslås det med lovforslaget, at Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager hver betjenes af et selvstændigt sekretariat, som kan placeres i en privat virksomhed, en privat organisation eller forening. Sekretariatsbetjeningen kan dog ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager, ADD, DIF og DIF's specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt eller Team Danmark.

Sekretariaterne vil kunne være forankret i den samme virksomhed, organisation eller forening, hvis der sikres en tilstrækkelig adskillelse af blandt andet den personkreds, der betjener henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager og adgang til sagsmateriale m.v. Skal et advokatfirma varetage sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager, skal de gældende advokatetiske regler iagttages.

Sekretariaterne skal bistå henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager med varetagelsen af deres opgaver, herunder forberedelse og administration af sager. I relation til behandlingen af konkrete sager vil sekretariaterne alene være undergivet instruktion fra henholdsvis Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager.

Kulturministeriet vil have ansvaret for at udlægge sekretariatsfunktionen i overensstemmelse med de til enhver tid gældende udbudsregler.

Formålet med den foreslåede ordning er at sikre en klar operationel og institutionel adskillelse mellem ADD, idrætsorganisationer, offentlige myndigheder og de instanser, der træffer afgørelse i dopingsager, samt bidrage til bekæmpelse af doping i dansk idræt, herunder understøtte tilliden til antidopingsystemet i Danmark og styrke retssikkerheden for idrætsudøvere m.fl.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.2. Anti Doping Danmarks virksomhedsområde

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om fremme af integritet i idrætten § 3, at ADD's virksomhed blandt andet omfatter dopingkontrol, anmeldelse og indbringelse af dopingsager, deltagelse i internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping og rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager inden for ADD's virkeområde.

Af WADA-kodekset fremgår det, at nationale antidopingmyndigheder, som ADD, kan træffe afgørelser i visse sager om brud på de nationale antidopingregler, hvis den pågældende idrætsudøver erkender den konstaterede overtrædelse og accepterer den foreslåede sanktion som f.eks. udelukkelse fra idræt og fortabelse af resultater.

Det fremgår videre af WADA-kodekset, at denne proces kan medføre en nedsættelse af udelukkelsesperioden med et år i sager, hvor sanktionen overstiger fire år. Det følger af WADA-kodekset, at disse afgørelser ikke kan påklages til Dopingnævnet.

Det følger endvidere af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder som ADD kan træffe afgørelse i sager, hvor idrætsudøveren ikke besvarer den nationale antidopingmyndigheds brev med indstilling til afgørelse (såkaldt Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage, og at denne afgørelse ikke kan påklages til Dopingnævnet.

Det følger endvidere af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om midlertidig udelukkelse under undersøgelsen af en mulig overtrædelse af dopingreglerne.

Det følger videre af de nationale antidopingregler, at idrætsudøveren senest 7 dage efter, at idrætsudøveren er blevet bekendt med afgørelsen om midlertidig udelukkelse, skriftligt kan anmode ADD om at ophæve den midlertidige udelukkelse. En idrætsudøvers anmodning skal færdigbehandles inden for 7 dage efter modtagelsen af anmodningen. Stadfæster ADD afgørelsen om midlertidig udelukkelse, kan afgørelsen truffet af ADD indbringes for Dopingnævnet. Afgørelse truffet af Dopingnævnet i disse sager kan ikke indbringes for Appellinstansen for dopingsager.

Det følger endvidere af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om medicinsk dispensation (Therapeutic Use Exemptions, TUE). Begrebet »medicinsk dispensation« defineres i denne sammenhæng i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Det følger endelig af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om ikke at gå videre med en dopingsag.

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser

Kulturministeriet vurderer, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD i overensstemmelse med WADA-kodekset kan træffe en række afgørelser. Dette gælder i sager, hvor idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer den påståede sanktion, og i sager hvor idrætsudøveren undlader at besvare ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge). Det gælder endvidere, hvor ADD træffer afgørelser om midlertidige udelukkelse, medicinske dispensationer og om ikke at gå videre med en dopingsag i overensstemmelse med WADA-kodekset.

Det er således Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD i overensstemmelse med WADA-kodekset kan træffe afgørelser i sager, hvor idrætsudøver erkender forholdene, af hensyn til effektiv sagsbehandling over for idrætsudøveren. Det er hertil Kulturministeriets vurdering, at idrætsudøveres ret til at få en sag prøvet ved en uafhængig instans ikke bringes i fare, da idrætsudøveren har erkendt overtrædelsen og accepteret den påståede sanktion. Sager, hvor idrætsudøveren ikke erkender forholdene, vil skulle indbringes for Dopingnævnet til en fuld prøvelse med mulighed for at påklage afgørelsen.

Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD i overensstemmelse med WADA-kodekset kan træffe afgørelser i sager, hvor idrætsudøveren ikke reagerer på henvendelser fra ADD inden for en tidsfrist på 20 dage, af hensyn til en effektiv bekæmpelse af doping. Hertil bemærkes, at der gives en rimelig frist for idrætsudøveren til at reagere, samt at det anses for at være i idrætsudøverens egen interesse at besvare brevet med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) fra ADD i dopingsager.

Endvidere er det Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD i overensstemmelse med WADA-kodekset kan træffe afgørelse om midlertidig udelukkelse, mens der pågår en undersøgelse af en idrætsudøvers eventuelle overtrædelse af dopingreglerne, så det sikres, at idrætsudøveren ikke deltager i begivenheder, inden der er truffet afgørelse i den pågældendes dopingsag. Samtidig er det Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at præcisere idrætsudøverens adgang til at påklage afgørelser om midlertidig udelukkelse.

Det er endvidere Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD i overensstemmelse med WADA-kodekset kan træffe afgørelse om medicinsk dispensation, så det sikres, at idrætsudøvere med lidelser eller sygdomme, der kræver behandling med metoder eller medicin, der er forbudt i henhold til Dopinglisten, kan søge medicinsk dispensation (TUE). Samtidig er det Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at præcisere idrætsudøverens adgang til at påklage afgørelser om medicinsk dispensation.

Det er endvidere Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at give en udtrykkelig hjemmel til, at ADD kan træffe afgørelse om ikke at gå videre med en dopingsag, såfremt der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til at statuere en overtrædelse af de nationale antidopingregler. Samtidig er det Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at præcisere adgang til at påklage afgørelser om ikke at gå videre med en dopingsag.

Kulturministeriet vurderer i den forbindelse, at det er hensigtsmæssigt, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om frister for at påklage henholdsvis afgørelser om midlertidig udelukkelse, afgørelser om medicinsk dispensation samt afgørelser om ikke at gå videre med en dopingsag til henholdsvis ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås derfor med lovforslaget at præcisere ADD's kompetence til at træffe afgørelser i dopingsager, hvor idrætsudøveren erkender den konstaterede overtrædelse og accepterer den foreslåede sanktion i overensstemmelse med WADA-kodekset.

I den forbindelse foreslås, at en idrætsudøvers udelukkelsesperiode kan nedsættes, hvis idrætsudøveren erkender forholdet og accepterer den foreslåede sanktion i ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Er den foreslåede udelukkelsesperiode på fire år eller derunder, kan perioden nedsættes med 25 procent i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Er den foreslåede udelukkelsesperiode på mere end fire år, kan perioden nedsættes med ét år i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Muligheden for nedsættelse gælder dog ikke, hvis udelukkelsesperioden er fastsat som følge af brug af visse misbrugsstoffer uden for konkurrence, og idrætsudøveren kan godtgøre, at brugen ikke havde til formål at fremme den sportslige præstation i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Muligheden for nedsættelse gælder heller ikke, hvis udelukkelsesperioden er fastsat som følge af tilstedeværelse, anvendelse, forsøg på anvendelse eller besiddelse af et stof eller en metode, som har medført en positiv dopingprøve, og idrætsudøveren ikke har sørget for at forny en tidligere medicinsk dispensation, selv om betingelserne for at få en sådan dispensation er opfyldt i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Begreberne »misbrugsstoffer«, »uden for konkurrence« samt »medicinsk dispensation« defineres i denne sammenhæng i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Det præciseres endvidere, at ADD kan træffe afgørelse i sager, hvor idrætsudøveren ikke reagerer eller svarer på ADD's henvendelser inden for en tidsfrist på 20 dage.

Med den foreslåede ordning kan idrætsudøveren få sagen afgjort ved en forenklet og hurtigere proces.

Det foreslås endvidere, i overensstemmelse med WADA-kodekset, at ADD's afgørelser i disse sager ikke vil kunne påklages til Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager eller til Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Endvidere præciseres det, at ADD kan træffe afgørelse om midlertidig udelukkelse under undersøgelsen af en mulig overtrædelse af dopingreglerne.

ADD's afgørelser i disse sager vil kunne påklages af idrætsudøveren til ADD. Fastholder ADD sin afgørelse, vil idrætsudøveren efterfølgende kunne indbringe ADD's afgørelse for Dopingnævnet. Afgørelsen fra Dopingnævnet vil ikke kunne indbringes for Appellinstansen for dopingsager. Afgørelsen fra Dopingnævnet vil dog kunne påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Endvidere præciseres det, at ADD kan træffe afgørelse om medicinsk dispensation (TUE).

ADD's afgørelser i disse sager vil kunne påklages af idrætsudøveren til ADD's TUE-komité. Fastholder ADD's TUE-komité afgørelsen, vil idrætsudøveren efterfølgende kunne indbringe ADD's afgørelse for Appellinstansen for dopingsager. Afgørelsen fra Appellinstansen for dopingsager vil kunne indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Endvidere præciseres det, at ADD kan træffe afgørelse om ikke at gå videre med en dopingsag.

ADD's afgørelser i disse sager vil kunne indbringes af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency for Appellinstansen for dopingsager. Afgørelsen fra Appellinstansen for dopingsager vil kunne indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

ADD kan med den foreslåede ordning blandt andet træffe afgørelse om udelukkelse fra idræt i en nærmere angivet tidsperiode eller for bestandig og om fortabelse af resultater, herunder fratagelse af titler, præmiepenge m.v.

Endelig foreslås det, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om frister for at påklage henholdsvis afgørelser om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, afgørelser om medicinsk dispensation samt afgørelser om ikke at gå videre med en

dopingsag til henholdsvis ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager.

Der vil kunne fastsættes regler om klagefrister, der er i overensstemmelse med de nationale antidopingregler og WADA-kodekset.

Der vil være tale om kodificering af nuværende praksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.3. Offentliggørelse af afgørelser om dopingsanktioner

2.3.1. Gældende ret

Lovgivningen indeholder i dag ikke regler om offentliggørelse af afgørelser i dopingsager. Det følger imidlertid af WADA-kodekset, at afgørelser som hovedregel skal offentliggøres med oplysninger om resultatet af antidopingproceduren, herunder sportsgrenen, den overtrådte antidopingregel, navnet på idrætsudøveren eller den anden person, der har begået overtrædelsen, det forbudte stof eller den forbudte metode (i det omfang det er relevant) og de pålagte konsekvenser. Er den sanktionerede under 18 år eller på anden vis en beskyttet person, er offentliggørelse ikke et krav.

Afgørelser om dopingsanktioner offentliggøres i dag på DIF's hjemmeside i den periode, hvor sanktionen er gældende. Efter sanktionsperiodens udløb kan der undtagelsesvis udleveres en anonymiseret udgave af kendelsen.

Offentliggørelse af oplysninger om dopingsanktioner indebærer behandling af personoplysninger og skal derfor ske inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 (databeskyttelsesforordningen) og databeskyttelsesloven.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser

Det er afgørende for en effektiv antidopingindsats, at der er åbenhed om konstaterede overtrædelser af antidopingreglerne og de sanktioner, der følger heraf. Offentliggørelse af dopingsanktioner understøtter en effektiv bekæmpelse af doping, herunder ved at sikre gennemsigtighed om håndhævelsen af antidopingreglerne, forebygge overtrædelser, beskytte andre idrætsudøvere og understøtte tilliden til integriteten af idrætsgrene og idrætskonkurrencer.

Kulturministeriet vurderer, at det er sagligt og nødvendigt at indføre regler om offentliggørelse af dopingsanktioner som led i indsatsen mod doping i idræt, herunder også for at understøtte tilliden til antidopingsystemet i Danmark og styrke retssikkerheden for idrætsudøvere m.fl. Når sanktioner bliver gjort offentligt tilgængelige, bliver det tydeligt

for både idrætsudøvere, idrætsforbund og -organisationer, offentligheden, m.fl., hvordan reglerne skal forstås, og vigtigheden af at reglerne efterleves i praksis understreges ved, at reglerne bliver håndhævet.

Kulturministeriet vurderer hertil, at offentliggørelse af afgørelser om dopingsanktioner kan have en præventiv effekt, fordi risikoen for offentlig eksponering kan afskrække potentielle regelbrud. Kulturministeriet vurderer dog, at en sådan præventiv effekt alene vil kunne opnås, hvis afgørelserne også kan offentliggøres i ikke-anonymiseret form. Offentliggørelse af en sanktion med eksempelvis en idrætsudøvers navn vil tilskynde andre idrætsudøvere til ikke at anvende et dopingpræparat og en idrætsudøver, der selv er blevet pålagt en sanktion, til at undlade på ny at anvende et sådant præparat.

Da der er tale om regler, der i sagens natur vil være indgribende for de berørte personer samt udgøre en behandling af personoplysninger, skal der ved udformningen af de nærmere regler om offentliggørelse af afgørelser om dopingsanktioner og i forbindelse med den konkrete offentliggørelse foretages en rimelig afvejning af på den ene side hensynet til en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger og på den anden side hensynet til det formål af væsentlig samfundsmæssig interesse, som bekæmpelse af doping er.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af afgørelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale antidopingregler, herunder om offentliggørelse af oplysninger, der gør det muligt at identificere den idrætsudøver eller anden person, der har begået overtrædelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at afgørelser truffet af ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager skal offentliggøres, og at offentliggørelse kan ske uden først at anonymisere afgørelsen.

Formålet med bemyndigelsen er navnlig at sikre, at der kan fastsættes klare regler for offentliggørelse af dopingsanktioner for idrætsudøvere på et vist niveau, som skal bidrage til at understøtte en effektiv bekæmpelse af doping i overensstemmelse med WADA-kodekset og samtidig tage behørigt hensyn til idrætsudøveren eller den anden person, der har begået overtrædelsen, herunder beskyttelse af personoplysninger.

ADD's, Dopingnævnets og Appellinstansen for dopingsagers behandling af personoplysninger vil skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises herudover til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

ADD's, Dopingnævnets og Appellinstansen for dopingsagers behandling af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Med den foreslåede ordning om at offentliggøre afgørelser om dopingsanktioner vil ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager kunne behandle, herunder videregive, almindelige personoplysninger om f.eks. navne, oplysninger om strafbare forhold og følsomme personoplysninger om f.eks. helbred.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger myndigheden til at udføre en bestemt myndighedsopgave. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. forordningens artikel 10. Ethvert omfattende register over straffedomme må kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Behandling af følsomme personoplysninger er som udgangspunkt forbudt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1. Dette forbud finder dog ikke anvendelse, blandt andet hvis behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra g.

Det er Kulturministeriets vurdering, at behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. artikel 9, stk. 2, litra g, idet ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager efter den foreslåede ordning vil skulle offentliggøre afgørelser i dopingsager med henblik

på, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser efter WADA-kodekset.

Kulturministeriet vurderer, at foranstaltningen med at offentliggøre personoplysninger, herunder følsomme personoplysninger, er indgribende for den registrerede, men at foranstaltningen er saglig, nødvendig og proportional grundet tungtvejende hensyn til idrættens integritet, herunder ved gennemsigtighed om håndhævelsen af antidopingreglerne, forebyggelse af lovovertrædelser, retssikkerheden for idrætsudøvere og understøttelse af tilliden generelt til integriteten af idrætsgrene og idrætsskonkurrencer.

Uanset den foreslåede bestemmelse skal ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager behandle personoplysninger under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens regler om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter artikel 5, stk. 1, litra a, om dataminimering efter artikel 5, stk. 1, litra c (proportionalitetsprincippet).

I det omfang en afgørelse alene offentliggøres i anonymiseret form, vil afgørelsen ikke være underlagt de databeskyttelsesretlige regler eller de heraf følgende krav til persondatasikkerheden, idet en anonymisering sikrer, at det ikke længere er muligt at identificere den registrerede, og at der dermed slet ikke er tale om personoplysninger. Hvis der sker pseudonymisering af en afgørelse, vil databeskyttelsesreglerne fortsat finde anvendelse.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have negative økonomiske konsekvenser for staten, da lovforslaget vil medføre driftsmæssige udgifter til honorarer og indkøb af sekretariatsbetjening. De samlede udgifter til honorering og sekretariatsbetjening skønnes med nogen usikkerhed at udgøre cirka 0,4 mio. kr. årligt.

Lovforslaget vurderes endvidere at have mindre implementeringskonsekvenser for staten, da opgaven vedrørende udpegning af medlemmer til Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager fremover vil blive udført af kulturministeren og ikke af DIF, DGI og Dansk Firmaidræt og dermed medføre ændrede organisatoriske forhold.

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regioner og kommuner.

Det vurderes, at lovforslaget lever op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget understøtter enkle og klare regler og fastsætter

klare rammer for organiseringen af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager, herunder regler om sammensætning, kompetence og afgørelser.

Lovforslaget understøtter digital kommunikation og begrænser ikke anvendelsen af digitale kommunikationsløsninger i forbindelse med sagsbehandlingen.

Lovforslaget etablerer ikke nye ordninger, der i væsentligt omfang egner sig til automatisk sagsbehandling, men indeholder heller ikke regler, der forhindrer anvendelsen af digitale arbejdsgange og understøttende it-løsninger.

Lovforslaget understøtter sammenhæng på tværs gennem anvendelse af eksisterende begreber og datagrundlag. Lovforslaget bygger på etablerede processer og begreber inden for antidopingområdet og indebærer ikke oprettelse af nye offentlige registre eller lignende.

Lovforslaget understøtter en tryk og sikker datahåndtering. Behandling af personoplysninger, herunder oplysninger om helbredsforhold og andre følsomme personoplysninger, skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og de øvrige regler, der gælder for behandling af oplysninger i dopingsager.

Lovforslaget understøtter anvendelsen af eksisterende data og infrastrukturer, idet lovforslaget kan administreres inden for rammerne af eksisterende organisatoriske og digitale løsninger hos de involverede aktører.

Endelig understøtter lovforslaget teknologineutralitet, idet lovforslaget ikke fastlægger anvendelse af bestemte tekniske løsninger, systemer eller kommunikationsformer i forbindelse med behandlingen af dopingsager.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2026 til den 20. august 2026 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Active Denmark Organisation, Anti Doping Danmark, Advokatsamfundet, Center for Idræt (Aarhus Universitet), Dan-

marks Atletkomité, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Tankesports-Forbund, Dansk Firmaidræt, Dansk Galop, Dansk Hestevæddeløb, Dansk Idrætsmedicinsk Selskab, Dansk Professionelt Bokse-Forbund, Dansk Trav og Galop Union, Dansk Travsports Centralforbund, Danske Elitesportsudøveres Forening, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet (Aalborg Universitet), DGI, Håndboldspillerforeningen, Idrættens Analyseinstitut, Institut for Idræt og Biomekanik (Syddansk Universitet), Institut for Idræt og Ernæring (Københavns Universitet), Parasport Danmark, Sektion for Idræt (Aarhus Universitet), SMV Danmark, Spillerforeningen, Team Danmark og Datatilsynet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget har negative økonomiske konsekvenser for det staten, da lovforslaget vil medføre driftsmæssige udgifter til honorarer og indkøb af sekretariatsbetjening. De samlede udgifter til honorering og sekretariatsbetjening skønnes med nogen usikkerhed at udgøre cirka 0,4 mio. kr. årligt. Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget har visse implementeringskonsekvenser for staten, da opgaven vedrørende udpegning af medlemmer til Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager fremover vil blive udført af kulturministeren og ikke af DIF, DGI og Dansk Firmaidræt og dermed medføre ændrede organisatoriske forhold. Lovforslaget har ingen implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der	Ja	Nej X

i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
---	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af § 3 i lov om fremme af integritet i idrætten, at ADD's virkeområde blandt andet omfatter dopingkontrol, anmeldelse og indbringelse af dopingsager, deltagelse i internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping og rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager inden for ADD's virkeområde.

Det fremgår af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder, som ADD, kan træffe afgørelse i sager om brud på de nationale antidopingregler, hvis den pågældende idrætsudøver erkender forholdene, herunder den konstaterede overtrædelse, og accepterer den foreslåede sanktion, som eksempelvis udelukkelse fra idræt og fortabelse af resultater. Det følger videre af WADA-kodekset, at denne afgørelse ikke kan påklages til Dopingnævnet. Det fremgår desuden af WADA-kodekset, at denne proces kan medføre en nedsættelse af udelukkelsesperioden med et år i sager, hvor udelukkelsesperioden er over 4 år.

Det fremgår af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder, som ADD, kan træffe afgørelse i sager, hvor idrætsudøveren ikke besvarer den nationale antidopingmyndigheds brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage. Det følger også af WADA-kodekset, at denne afgørelse ikke kan påklages til Dopingnævnet.

Endvidere følger det af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om midlertidig udelukkelse under undersøgelsen af en mulig overtrædelse af dopingreglerne, og at denne afgørelse kan påklages til Dopingnævnet. Det følger endvidere af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om medicinsk dispensation (Therapeutic Use Exemptions, TUE).

Det følger endelig af WADA-kodekset, at nationale antidopingmyndigheder kan træffe afgørelse om ikke at gå videre med en dopingsag.

Det foreslås, at der i § 3, nr. 2, indsættes efter »anmeldelse« », afgørelse«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ADD får en udtrykkelig hjemmel til at træffe afgørelse i dopingsager, hvor idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer den foreslåede sanktion og dermed kan få en hurtigere sagsbehandling med mulighed for nedsættelse af en eventuel udelukkelsesperiode.

Den foreslåede bestemmelse vil videre medføre, at ADD kan træffe afgørelse på det foreliggende grundlag i de tilfælde, hvor en idrætsudøver ikke svarer på ADD's henvendelser inden for en tidsfrist på 20 dage.

ADD vil med den foreslåede bestemmelse kunne træffe afgørelse om overtrædelse af de nationale antidopingregler og pålægge vedkommende en sanktion i overensstemmelse med WADA-kodekset, herunder udelukkelse fra idræt i en nærmere angivet tidsperiode eller for bestandig og fortabelse af resultater, herunder fratagelse af titler, præmiepenge m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil endelig medføre, at ADD kan træffe afgørelse om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, om medicinsk dispensation samt om ikke at gå videre med en dopingsag.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at følgende afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, ikke kan indbringes for Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager eller den Internationale Sportsdomstol CAS: 1) Når idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer sanktionen i Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge). Ved erkendelse kan en eventuel udelukkelsesperiode nedsættes i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. 2) Når idrætsudøveren undlader at besvare Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at ADD's afgørelser i sager, hvor idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer sanktionen, er endelige og derfor ikke kan påklages.

ADD's afgørelser vil i sager, hvor idrætsudøveren har erkendt forholdene og accepteret den påtænkte sanktion, således ikke kunne påklages til Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager, Den Internationale Sportsdomstol CAS eller anden administrativ myndighed.

Erkender idrætsudøveren ikke forholdene i den konkrete sag eller accepterer den påtænkte sanktion, skal idrætsudøveren meddele dette til ADD inden for en tidsfrist på 20 dage. Sagen vil i så fald blive indbragt for Dopingnævnet.

Det er sagligt og proportionalt at afskære klageadgang i sager, hvor idrætsudøveren har erkendt forholdene og accepteret den påtænkte sanktion. Hertil bemærkes, at en idrætsudøver, som erkender forholdene og accepterer den påtænkte sanktion, kan få en eventuel udelukkelsesperiode nedsat i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Det foreslåede vil medføre, at en idrætsudøvers udelukkelsesperiode kan nedsættes, hvis idrætsudøveren erkender forholdet og accepterer den foreslåede sanktion i ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Er den foreslåede udelukkelsesperiode på fire år eller derunder, kan perioden nedsættes med 25 procent i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Er den foreslåede udelukkelsesperiode på mere end fire år, kan perioden nedsættes med ét år i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Muligheden for nedsættelse vil dog ikke gælde, hvis udelukkelsesperioden er fastsat som følge af brug af visse misbrugsstoffer og uden for konkurrence, når brugen ikke har sammenhæng med sportslig præstation i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Muligheden for nedsættelse vil heller ikke gælde, hvis udelukkelsesperioden er fastsat på baggrund af tilstedeværelse, anvendelse, forsøg på anvendelse eller besiddelse af et stof eller en metode, hvor idrætsudøveren kan påvise, at betingelserne for en medicinsk dispensation er opfyldt i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Begreberne »misbrugsstoffer«, »uden for konkurrence« samt »medicinsk dispensation« defineres i denne sammenhæng i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at ADD's afgørelser i sager, hvor idrætsudøveren ikke besvarer ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage, er endelige og derfor ikke kan påklages.

Det er sagligt og proportionalt at afskære klageadgang i sager, hvor idrætsudøveren undlader at besvare ADD's brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage, da det anses som en rimelig frist for idrætsudøveren til at reagere, samt at det anses for at være i idrætsudøverens egen interesse at besvare brevet med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) fra ADD i dopingsager.

Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, af idrætsudøveren kan påklages til Anti Doping Danmark. Anti Doping Danmarks afgørelse kan efterfølgende indbringes for Dopingnævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en idrætsudøver først skal påklage ADD's afgørelse om midlertidig udelukkelse til ADD. Fastholder ADD afgørelsen om midlertidig udelukkelse, kan idrætsudøveren efterfølgende indbringe afgørelsen for Dopingnævnet.

Det foreslås i § 3, *stk. 4*, at afgørelser truffet af Dopingnævnet efter stk. 3, 2. pkt. ikke kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager. Disse kan dog indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Dopingnævnets afgørelser truffet efter den foreslåede stk. 3, 2. pkt. ikke kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager. Afgørelser fra Dopingnævnet vil dog kunne påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Det foreslås i § 3, *stk. 5*, at afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om medicinsk dispensation, kan af idrætsudøveren påklages til Anti Doping Danmarks TUE-komité (Therapeutic Use Exemptions Committee). Anti Doping Danmarks TUE-komités afgørelse kan efterfølgende indbringes for Appellinstansen for dopingsager.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en idrætsudøver først skal påklage ADD's afgørelse om medicinsk dispensation til ADD's TUE-komité. Fastholder ADD's TUE-komité afgørelsen, kan idrætsudøveren efterfølgende indbringe afgørelse for Appellinstansen for dopingsager.

Det foreslås i § 3, *stk. 6*, at afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om ikke at gå videre med en dopingsag, af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency kan indbringe afgørelsen for Appellinstansen for dopingsager. Afgørelsen fra Appellinstansen for dopingsager vil kunne indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Det foreslås i § 3, *stk. 7*, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for at påklage afgørelser efter *stk. 3* om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, afgørelser efter *stk. 5* om medicinsk dispensation samt afgørelser efter *stk. 6* om ikke at gå videre med en dopingsag til henholdsvis Anti Doping Danmark, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om frister for at påklage henholdsvis afgørelser om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, afgørelser om medicinsk dispensation samt afgørelser om ikke at gå videre med en dopingsag til henholdsvis ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager.

Der vil i en bekendtgørelse kunne fastsættes regler om frister, der er i overensstemmelse de nationale antidopingregler og WADA-kodekset.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den nuværende ordning behandles dopingsager af et uafhængigt Dopingnævn og et uafhængigt Motionsdopingnævn, som er organisatorisk forankret i idrættens organisationer.

Det foreslås, at der efter § 9 b indsættes en ny *overskrift* før overskriften før § 10 »Dopingnævn og appellinstans til behandling af dopingsager«

Det foreslåede vil medføre, at der i loven indsættes en ny overskrift for de nye bestemmelser vedrørende Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager. Dette vil medføre, at der sikres den samme struktur som i resten af loven.

(Til § 9 c)

Medlemmerne af det af DIF nedsatte Dopingnævn vælges i dag af DIF's repræsentantskab og består i dag af tre faste medlemmer, hvoraf to har juridisk baggrund og ét har medicinsk baggrund. Et af de to juridiske medlemmer er formand for nævnet og har erfaring fra dommergerningen. De faste medlemmer vælges for tre år ad gangen med mulighed for genvalg, mens suppleanterne vælges for et år ad gangen. Motionsdopingnævnet består af syv personer, som udpeges af DIF, DGI og Dansk Firmaidræt for en periode på to år med mulighed for genudpegning.

Det reviderede WADA-kodeks, der træder i kraft den 1. januar 2027, stiller skærpede krav til afgørelses- og appellinstanser på antidopingområdet om uafhængighed fra idrætsorganisationer, antidopingmyndigheder og regeringer.

Det foreslås i § 9 c, *stk. 1*, at kulturministeren nedsætter Dopingnævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren fremover nedsætter Dopingnævnet, og at Dopingnævnet ikke længere vil være organisatorisk forankret i idrættens organisationer. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at der fremover alene er ét nævn, der behandler dopingsager, hvad end sagerne udspringer af motionsidrætten eller den organiserede konkurrenceidræt.

Dopingnævnet vil være omfattet af forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen.

Det foreslås, at der indsættes en § 9 c, *stk. 2*, hvorefter Dopingnævnet består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode af seks år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren beskikker medlemmerne til Dopingnævnet for seks år ad gangen. Formålet med bestemmelsen er blandt andet at understøtte Dopingnævnets uafhængighed ved at lade kulturministeren beskikke medlemmerne, fremfor at opgaven tilfalder idrættens egne organisationer.

Det er Kulturministeriets vurdering, at den foreslåede ordning vil leve op til det reviderede WADA-kodeks' krav om skærpet uafhængighed, da WADA har uddybet, at en minister med ansvar for sport og antidoping gerne må udpege medlemmer af Dopingnævnet.

Det reviderede WADA-kodeks indeholder skærpede krav til Dopingnævnets uafhængighed fra blandt andet idrættens egne organisationer og antidopingmyndigheder, hvorfor det vurderes uhensigtsmæssigt, at kulturministeren udpeger medlemmerne på indstilling fra andre, da det fagligt set vil skulle være på indstilling fra idrættens organisationer.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at den første beskikkelse af medlemmerne til Dopingnævnet vil blive tilrettelagt, så tre medlemmer beskikkes for tre år. Dette vil sikre en forskudt udskiftning af medlemmerne og dermed sikre en vis erfaring og kontinuitet i nævnets arbejde.

Der lægges i den forbindelse op til, at formanden og næst-

formanden beskikkes forskudt, så der sikres erfaring og kontinuitet i ledelsen af Dopingnævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes medføre, at genbeskikkelse kan finde sted, hvilket vil være med til blandt andet at sikre erfaring, stabilitet og kontinuitet i nævnets arbejde. Muligheden for genbeskikkelse vil være begrænset til én periode af seks år, hvilket vil understøtte nævnets uafhængighed.

Medlemmer af Dopingnævnet vil blive honoreret for deres arbejde, og formanden vil herudover modtage et fast årligt honorar for varetagelsen af formandsfunktionen. Honorering og godtgørelse af befordringsudgifter vil blive fastsat efter reglerne i Finansministeriets cirkulære om betaling til medlemmer af kollegiale organer i staten.

Det foreslås i § 9 c, *stk. 3*, at fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Bestemmelsen vil medføre, at Dopingnævnet til enhver tid kan opretholde den nødvendige sammensætning og beslutningsdygtighed. Det nye medlem vil indtræde for den resterende del af den periode, som det fratrådte medlem var beskikket for.

Det foreslås i § 9 c, *stk. 4*, at Dopingnævnet sammensættes, så tre medlemmer har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Nævnets medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Nævnet skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Dopingnævnet samlet set har de nødvendige faglige kompetencer til at behandle dopingsager, som kan rejse spørgsmål af både retlige, bevismæssige, medicinske, idrætsfaglige og antidopingfaglige spørgsmål. Kravet om indsigt i antidoping og idræt vil skulle være opfyldt for nævnet som helhed og ikke for hvert enkelt medlem.

De juridiske medlemmer skal gennem uddannelse og mindst tre års relevant erfaring have opnået juridiske kompetencer, som er nødvendige for behandlingen af dopingsager. Der vil være tale om personer med en juridisk kandidatuddannelse, som eksempelvis har erfaring fra dommergerningen, advokatbranchen, centraladministrationen m.v. Endvidere vil der i udpegningen blive lagt vægt på, om vedkommende har erfaring med dommergerningen.

Med ”medicinsk” og ”idrætsvidenskabelig” ekspertise sigtes der til personer, der gennem uddannelse og mindst tre års relevant erhvervsmæssig eller forskningsmæssig erfaring

har opnået særlige kompetencer inden for medicinske, fysiologiske, træningsmæssige eller andre idrætsvidenskabelige forhold af betydning for behandlingen af dopingsager. Der vil typisk være tale om læger eller personer med en idrætsvidenskabelig kandidatuddannelse eller lignende.

Bestemmelsen skal forstås således, at der blandt de tre ikke-juridiske medlemmer skal være repræsenteret både medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Det er således ikke tilstrækkeligt, at sammensætningen alene afspejler medicinsk eller idrætsvidenskabelig ekspertise. Den foreslåede bestemmelse forudsætter ikke, at et medlem besidder både medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise, men udelukker ikke, at et medlem kan besidde begge.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medlemmerne samlet set skal repræsentere juridisk sagkundskab, medicinsk sagkundskab og idrætsvidenskabelig ekspertise samt indsigt i idræt og antidopingforhold.

Ved sammensætningen af nævnet, skal der tages hensyn til, at nævnet skal behandle forskellige typer af dopingsager, herunder også sager vedrørende den kommercielle fitnessbranche.

Det foreslås i § 9 c, *stk. 5*, at Dopingnævnets medlemmer ikke samtidig må være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark, Appellinstansen for dopingsager, kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation. Medlemmer af Dopingnævnet må ikke være ansat i den virksomhed, som varetager sekretariatsbetjening af Dopingnævnet, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Ved ”personer med tilknytning til regeringen” i den foreslåede bestemmelse forstås ministre, særlige rådgivere, medlemmer af Folketinget samt personer, der gennem ansættelse eller anden funktion bistår regeringen eller dens medlemmer i varetagelsen af deres hverv.

Ved ”ansat i centraladministrationen” i den foreslåede bestemmelse forstås at være ansat i et ministerium eller en statslig myndighed under ministerierne og dermed medvirke til at understøtte regeringens og ministrenes arbejde samt varetage statslige forvaltningsopgaver.

Bestemmelsen har til formål at forebygge interessekonflikter og sikre, at Dopingnævnet kan behandle og afgøre sager uafhængigt af interesser fra antidopingorganisationer, idrætsorganisationer, fitnessorganisationer, regeringen og centraladministrationen. Bestemmelsen medfører dermed en

institutionel og operationel uafhængighed for Dopingnævnet i overensstemmelse med det reviderede WADA-kodeks.

Det væsentligste er, at der ikke må være tvivl om medlemmernes uafhængighed i behandlingen af konkrete sager.

Det foreslås i § 9 c, *stk. 6*, at blandt Dopingnævnets medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden og næstformanden varetager rollerne i hele deres beskikkelsesperiode. Kulturministeren har dermed ikke mulighed for at udpege en ny, medmindre formanden eller næstformanden selv ønsker at udtræde af Dopingnævnet. Dette skal sikre, at kulturministeren ikke har mulighed for at involvere sig i arbejdet, når først Dopingnævnet er nedsat.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den overordnede tilrettelæggelse af Dopingnævnets virke forankres hos medlemmer med juridisk sagkundskab. Er der udpeget medlemmer med erfaring fra dommergerningen, vil disse med fordel kunne udpeges til formand og næstformand. Dette skal understøtte en professionel, ensartet og retssikkerhedsmæssigt betryggende sagsbehandling af dopingsagerne.

Næstformanden vil kunne varetage formandens opgaver, hvis formanden er forhindret, inhabil eller i øvrigt ikke kan deltage i behandlingen af en sag. Dette vil sikre kontinuitet i nævnets arbejde og medvirke til, at sager kan behandles uden unødigt ophold.

Det foreslås, at der indsættes en § 9 c, *stk. 7*, hvorefter Dopingnævnet er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Dopingnævnets uafhængighed fra idrætten, herunder antidopingmyndigheder, og regeringen fastsættes direkte i loven. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hverken kulturministeren, Kulturministeriet, idrættens organisationer, ADD, WADA eller andre aktører vil kunne instruere Dopingnævnet i konkrete sager eller deres sagsbehandling i øvrigt.

Dette skal bidrage til at understøtte tilliden til Dopingnævnet og deres behandling af konkrete dopingsager og øge retssikkerheden for idrætsudøvere.

(Til § 9 d)

Efter den nuværende ordning træffer Dopingnævnet og Motionsdopingnævnet afgørelser i sager om brud på henholds-

vis de nationale antidopingregler og motionsdopingreglementet, og som er indbragt for nævnene af ADD. Disse afgørelser kan i dag påklages til DIF's Appellinstans af idrætsudøveren og øvrige klageberettigede efter de nationale antidopingregler og WADA-kodekset. Frister herfor fremgår af de nationale antidopingregler og WADA-kodekset.

Motionsdopingnævnet behandler i dag også klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre. Afgørelserne træffes i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og fitnesscentre. Disse samarbejdsaftaler indgås efter bekendtgørelse om fremme af integritet i idrætten § 3. Motionsdopingnævnets afgørelser i disse sager kan ikke påklages til DIF's Appellinstans eller til anden administrativ myndighed.

Dopingnævnet og Motionsdopingnævnet kan i dag træffe afgørelse om blandt andet udelukkelse fra deltagelse i idrætsaktiviteter i en nærmere fastsat periode og i visse tilfælde udelukkelse på livstid samt fortabelse af resultater med deraf følgende tab af point og fratagelse af medaljer og præmier.

Det foreslås i § 9 d, *stk. 1*, at Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om overtrædelser af de nationale antidopingregler, der indbringes for nævnet af Anti Doping Danmark. Dopingnævnet træffer ligeledes afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark, jf. § 3, *stk. 3*, der indbringes for nævnet af idrætsudøveren.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Dopingnævnet skal træffe afgørelser i alle sager om brud på de nationale antidopingregler, der indbringes for nævnet af ADD, herunder også sager, der vedrører motionsidrætsudøvere og ikke alene idrætsudøvere i den organiserede konkurrenceidræt. Dette skyldes, at idrætsudøvere i organiseret konkurrenceidræt og motionsidrætsudøvere i foreningsregi fremover vil blive reguleret under de samme nationale antidopingregler, og som følge heraf nedlægges Motionsdopingnævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Dopingnævnet skal træffe afgørelse i sager om klager over ADD's afgørelser om midlertidig udelukkelse, jf. § 3, *stk. 3*, som indbringes af idrætsudøveren.

At sagerne skal indbringes af ADD følger af § 3 i lov om integritet i idrætten, hvorefter dopingkontrol, anmeldelse og indbringelse af dopingsager er omfattet af ADD's virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Dopingnævnet vil fungere som første instans ved behandlingen af dopingsager efter de nationale antidopingregler, og at Dopingnævnet vil foretage en fuld prøvelse af en sags faktiske og retlige forhold. Bestemmelsen indebærer, at Dopingnævnet skal træffe

afgørelser efter de nationale antidopingregler, som implementerer WADA-kodekset. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at Dopingnævnet fungerer som klageinstans over ADD's afgørelser om midlertidig udelukkelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Dopingnævnet kan træffe afgørelser om fastsættelse af sanktioner, herunder blandt andet udelukkelse fra deltagelse i idrætsaktiviteter, herunder udelukkelse på livstid, samt fortabelse af resultater med deraf følgende tab af point og fratagelse af medaljer og præmier.

Det foreslås i § 9 d, *stk. 2*, at Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem Anti Doping Danmark og de pågældende fitnesscentre. Klagen kan alene indbringes af den person, som ADD's afgørelse vedrører.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Dopingnævnet er klageinstans i de sager, hvor ADD har truffet afgørelse om dopingsanktioner på vegne af kommercielle fitnesscentre. Bestemmelsen skal ses lyset af, at Motionsdopingnævnet nedlægges.

Bestemmelsen vil indebære, at Dopingnævnet i disse sager skal træffe afgørelser efter den konkrete samarbejdsaftale mellem ADD og det kommercielle fitnesscenter, som vil indeholde regler om blandt andet, hvad der udgør doping, og hvordan overtrædelser skal sanktioneres. Dette skyldes, at fitnesscentre ikke er omfattet af de nationale antidopingregler, men at antidopingindsatsen i fitnessmiljøerne, herunder dopingkontrol, sker efter en samarbejdsaftale.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Dopingnævnet skal foretage en fuld prøvelse af sagen, herunder om både de faktiske omstændigheder, om reglerne er overtrådt, og spørgsmålet om sanktionen, som eksempelvis udelukkelse fra de fitnesscentre, som ADD samarbejder med, i en nærmere angivet periode. Dopingnævnet kan stadfæste eller omgøre ADD's afgørelse.

ADD's afgørelse vil kunne påklages og indbringes for Dopingnævnet af den person, sanktionen vedrører. Dopingnævnet skal afvise at behandle sagen, hvis sagen indbringes af en person eller organisation, der ikke er klageberettiget.

Frister for at indbringe ADD's afgørelser for Dopingnævnet vil følge de klagefrister, der fremgår af de konkrete samarbejdsaftaler mellem ADD og de pågældende kommercielle fitnesscentre.

Det foreslås i § 9 d, *stk. 3*, at Dopingnævnets afgørelser

efter stk. 1, 1. pkt., kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, Anti Doping Danmark, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency. I tilfælde, hvor en afgørelse efter stk. 1, 1. pkt., har betydning for deltagelse i eller kvalificering til de olympiske eller paralympiske lege, kan Den Internationale Olympiske Komité eller Den Internationale Paralympiske Komité tilsvarende indbringe afgørelsen for Appellinstansen for dopingsager, jf. dog stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der sikres adgang til en prøvelse i to instanser i de sager, hvor Dopingnævnet træffer afgørelse som første instans. Det vil være de sager, hvor Dopingnævnet træffer afgørelse efter de nationale antidopingregler.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Dopingnævnets afgørelser i disse sager kan påklages og indbringes for Appellinstansen for dopingsager af den idrætsudøver, motionsidrætsudøver eller anden person, som sanktionen vedrører. Det kan f.eks. være støttepersonale, trænere, læger, fysioterapeuter m.v.

Bestemmelsen vil ligeledes indebære, at ADD, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency kan påklage og indbringe Dopingnævnets afgørelse for Appellinstansen for dopingsager. Det samme er tilfældet, hvor Dopingnævnets afgørelse har betydning for deltagelse i eller kvalificering til de olympiske eller paralympiske lege. I disse sager kan Den Internationale Olympiske Komité eller Den Internationale Paralympiske Komité tilsvarende indbringe afgørelsen for Appellinstansen for dopingsager.

De pågældende organisationer varetager hver især væsentlige antidopingmæssige interesser, herunder i forhold til de enkelte idrætsgrene og konkurrencer, hvor afgørelser i dopingsager kan have stor betydning, der gør at de skal have en selvstændig mulighed for at påklage og indbringe konkrete afgørelser for Appellinstansen for dopingsager.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Appellinstansen for dopingsager skal foretage en fuld prøvelse af de sager, der indbringes for instansen, herunder både spørgsmål om de faktiske omstændigheder, bevisvurdering, skyldsspørgsmålet, og hvilke sanktioner der kan fastsættes. Appellinstansen for dopingsager kan stadfæste eller omgøre Dopingnævnets afgørelse. I visse tilfælde kan sagen hjemvises til Dopingnævnet på grund af sagsbehandlingsfejl, eller fordi der fremlægges nye væsentlige forhold af betydning for sagen (nova).

Den foreslåede bestemmelse vil videre indebære, at Appel-

instansen for dopingsager skal afvise at behandle en sag, hvis den er indbragt af en person eller organisation m.v., som ikke er klageberettiget.

Det foreslås, at der indsættes en § 9 d, *stk. 4*, hvorefter Dopingnævnets afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevent eller vedrører idrætsudøvere på internationalt niveau, alene kan påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS. Dopingnævnets afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for Appelininstansen for dopingsager eller anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen indebærer en afskæring af klageadgangen til Appelininstansen for dopingsager for visse af Dopingnævnets afgørelser. Denne klageadgang er afskåret for de sager, hvor Dopingnævnet har truffet afgørelser over klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og de pågældende fitnesscentre. For disse sager er der allerede mulighed for en prøvelse i anden instans hos Dopingnævnet.

For sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevent eller vedrører idrætsudøvere på internationalt niveau, indebærer bestemmelsen, at Dopingnævnets afgørelser alene kan påklages direkte til Den Internationale Sportsdomstol CAS. Disse sager kan således ikke påklages til Appelininstansen for dopingsager.

Efter WADA-kodekset skal de nationale appelmuligheder som udgangspunkt være udtømte, før en sag kan indbringes for CAS. Dette gælder dog ikke i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevent, eller vedrører idrætsudøvere på internationalt niveau. I disse tilfælde er der et tungtvejende hensyn til idrætsudøvernes ret til at få sagen prøvet hurtigt, da afgørelserne potentielt kan have store konsekvenser for idrætsudøverens mulighed for eksempelvis at kvalificere sig til OL eller et VM eller eksempelvis modtage en sanktion om fortabelse af resultater. Derfor sikres en hurtigere adgang til prøvelse ved den øverste instans i dopingsager.

Det er de internationale specialforbund, der definerer, hvem der er idrætsudøvere på internationalt niveau i overensstemmelse med WADA-kodekset. En idrætsudøver kan godt konkurrere internationalt uden at være defineret som en idrætsudøver på internationalt niveau.

Ved et internationalt idrætsevent forstås events som eksempelvis OL, PL eller et VM i f.eks. fodbold.

Det foreslås i § 9 d, *stk. 5*, at Dopingnævnet skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de natio-

nale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om Dopingnævnets virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på nævnets hjemmeside.

Formålet med bestemmelsen er at give Dopingnævnet mulighed for løbende at tilrettelægge sine arbejdsformer på en hensigtsmæssig og fleksibel måde og understøtte, at nævnets virksomhed tilrettelægges på en måde, der er i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Forretningsordenen skal blandt andet beskrive dopingnævnets virksomhed, sagsbehandling, beslutningsdygtighed, afstemningsregler, habilitet samt andre forhold vedrørende nævnets virke, herunder også frister for sagsbehandlingen.

Forretningsordningen skal også beskrive, hvordan de paneler, der skal behandle sagerne, sammensættes. Formanden for Dopingnævnet skal således træffe beslutning om sammensætningen af det panel, der skal behandle den enkelte sag. Ved sammensætningen af panelet skal formanden sikre sig, at der ikke foreligger habilitetsproblemer.

En sag behandles som udgangspunkt af tre medlemmer. I simple sager kan det dog besluttes, at sagen alene behandles af formanden eller af et andet medlem med juridisk baggrund. Den enkelte sag kan ikke behandles af to eller fire medlemmer.

Forretningsordenen skal være i overensstemmelse med de nationale antidopingregler og offentliggøres på nævnets hjemmeside, så der sikres gennemsigtighed om nævnets virke, og så parterne i sager kan finde nærmere information om behandlingen af en sag.

Forretningsordenen kan udarbejdes i samarbejde med sekretariatet.

Det foreslås, i § 9 d, *stk. 6*, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for indbringelse efter stk. 3 af Dopingnævnets afgørelser for Appelininstansen for dopingsager.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om frister for indbringelse af Dopingnævnets afgørelser for Appelininstansen for dopingsager.

Der vil kunne fastsættes regler om frister, der er i overensstemmelse med de nationale antidopingregler og WADA-kodekset, herunder frister, der sonderer mellem de forskellige klageberettigede, der kan indbringe en sag for appelininstansen. Der vil således i bekendtgørelsen kunne fastsættes forskellige frister for henholdsvis idrætsudøveren, en anden person, som afgørelsen vedrører, ADD, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation, World Anti-Doping Agency samt Den

Internationale Olympiske Komité eller Den Internationale Paralympiske Komité, når afgørelsen har betydning for deltagelse i eller kvalificering til de olympiske eller paralympiske lege.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 9 e)

Efter den gældende ordning behandles klager over afgørelser truffet af det hidtidige Dopingnævn og visse afgørelser truffet af Motionsdopingnævnet af DIF's Appelininstans. Appelininstansen er organisatorisk forankret i DIF. Medlemmerne vælges af DIF's repræsentantskab og skal besidde juridisk ekspertise, herunder erfaring fra dommergerningen, samt indsigt i idrættens organisatoriske forhold. Den enkelte appelsag behandles normalt af et panel på tre medlemmer under ledelse af en formand, som er dommer i enten by- eller landsret. DIF's Appelininstans foretager en fuldstændig prøvelse af sagen og kan fastholde, ændre eller ophæve den påklagede afgørelse.

DIF's Appelininstans behandler tillige andre idrætsretlige tvister inden for DIF's område.

Det foreslås i § 9 e, stk. 1, at kulturministeren nedsætter Appelininstansen for dopingsager.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren fremover nedsætter Appelininstansen for dopingsager, og at appellmuligheden for dopingsager ikke længere vil være organisatorisk forankret i idrættens organisationer. Bestemmelsen vil indebære, at DIF's Appelininstans ikke fremover kan behandle sager på antidopingområdet.

Appelininstansen for dopingsager vil være omfattet af forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen.

Det foreslås i § 9 e, stk. 2, at Appelininstansen for dopingsager består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode på seks år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren beskikker medlemmerne til Appelininstansen for dopingsager for seks år ad gangen. Formålet med bestemmelsen er blandt andet at understøtte Appelininstansen for dopingsagers uafhængighed ved at lade kulturministeren beskikke medlemmerne, fremfor at opgaven tilfalder idrættens egne organisationer.

Det er Kulturministeriets vurdering, at den foreslåede ordning vil leve op til det reviderede WADA-kodeks' krav om skærpet uafhængighed, da WADA har uddybet, at en minister med ansvar for sport og antidoping gerne må udpege medlemmer af afgørelses- og appelinstanser på antidopingområdet.

Da det reviderede WADA-kodeks indeholder skærpede krav til Dopingnævnets uafhængighed fra blandt andet idrættens egne organisationer og antidopingmyndigheder, vurderes det uhensigtsmæssigt, at kulturministeren udpeger medlemmerne på indstilling fra andre, da det fagligt set ville skulle være på indstilling fra idrættens organisationer.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at den første beskikkelse af medlemmerne til Appelininstansen for dopingsager vil blive tilrettelagt, så tre medlemmer beskikkes for tre år. Dette vil sikre en forskudt udskiftning af medlemmerne og dermed sikre en vis erfaring og kontinuitet i instansens arbejde. Der lægges i den forbindelse op til, at formanden og næstformanden beskikkes forskudt, så der sikres erfaring og kontinuitet i ledelsen af Appelininstansen for dopingsager.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes medføre, at genbeskikkelse af medlemmer kan finde sted, hvilket vil være med til blandt andet at sikre erfaring, stabilitet og kontinuitet i instansens arbejde. Muligheden for genbeskikkelse vil være begrænset til én periode på seks år, hvilket vil understøtte instansens uafhængighed.

Appelininstansen for dopingsagers medlemmer vil blive honoreret for deres arbejde, og formanden vil herudover modtage et fast årligt honorar for varetagelsen af formandsfunktionen. Honorering og godtgørelse af befordringsudgifter vil blive fastsat efter reglerne i Finansministeriets cirkulære om betaling til medlemmer af kollegiale organer i staten.

Det foreslås i § 9 e, stk. 3, at fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Bestemmelsen vil medføre, at appelininstansen for dopingsager til enhver tid kan opretholde den nødvendige sammensætning og beslutningsdygtighed. Det nye medlem vil indtræde for den resterende del af den periode, som det fratrådte medlem var beskikket for.

Det foreslås i § 9 e, stk. 4, at Appelininstansen for dopingsager sammensættes af tre medlemmer, der har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer, der har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Appelininstansen for dopingsagers medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Appelininstansen

for dopingsager skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Appelininstansen for dopingsager samlet set har de nødvendige faglige kompetencer til at behandle dopingsager, som kan rejse spørgsmål af både retlige, bevismæssige, medicinske, idrætsfaglige og antidopingfaglige spørgsmål. Kravet om indsigt i antidoping og idræt vil skulle være opfyldt for instansen som helhed og ikke for hvert enkelt medlem.

De juridiske medlemmer skal gennem uddannelse og mindst tre års relevant erfaring have opnået juridiske kompetencer, som er nødvendige for behandlingen af dopingsager. Der vil være tale om personer med en juridisk kandidateksamen, som eksempelvis har erfaring fra dommergerningen, advokatbranchen, centraladministrationen m.v. Endvidere vil der i udpegningen blive lagt vægt på, om vedkommende har erfaring med dommergerningen.

Med ”medicinsk” og ”idrætsvidenskabelig” ekspertise sigtes der til personer, der gennem uddannelse og mindst tre års relevant erhvervsmæssig eller forskningsmæssig erfaring har opnået særlige kompetencer inden for medicinske, fysiologiske, træningsmæssige eller andre idrætsvidenskabelige forhold af betydning for behandlingen af dopingsager. Der vil typisk være tale om læger eller personer med en idrætsvidenskabelig kandidatuddannelse eller lignende.

Bestemmelsen skal forstås således, at der blandt de tre ikke-juridiske medlemmer skal være repræsenteret både medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Det er således ikke tilstrækkeligt, at sammensætningen alene afspejler medicinsk eller idrætsvidenskabelig ekspertise. Den foreslåede bestemmelse forudsætter ikke, at et medlem besidder både medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise, men udelukker ikke at et medlem kan besidde begge.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medlemmerne samlet set skal repræsentere juridisk sagkundskab, medicinsk sagkundskab og idrætsvidenskabelig ekspertise samt indsigt i idræt og antidopingforhold.

Ved sammensætningen af Appelininstansen for dopingsager skal der tages hensyn til, at instansen skal behandle forskellige typer af dopingsager.

Det foreslås i § 9 e, stk. 5, at Appelininstansen for dopingsagers medlemmer ikke samtidig må være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark eller Dopingnævnet. Medlemmer af Appelininstansen for dopingsager må ikke være ansat i den virksomhed,

som varetager sekretariatsbetjening af appelininstansen, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Ved ”personer med tilknytning til regeringen” i den foreslåede bestemmelse forstås ministre, særlige rådgivere, medlemmer af Folketinget samt personer, der gennem ansættelse eller anden funktion bistår regeringen eller dens medlemmer i varetagelsen af deres hverv.

Ved ”ansat i centraladministrationen” i den foreslåede bestemmelse forstås, at være ansat i et ministerium eller en statslig myndighed under ministerierne og dermed medvirke til at understøtte regeringens og ministrenes arbejde samt varetage statslige forvaltningsopgaver.

Bestemmelsen har til formål at forebygge interessekonflikter og sikre, at Appelininstansen for dopingsager kan behandle og afgøre sager uafhængigt af interesser fra antidopingorganisationer, idrætsorganisationer, fitnessorganisationer og regeringen. Bestemmelsen medfører dermed en institutionel og operationel uafhængighed for Appelininstansen for dopingsager i overensstemmelse med det reviderede WADA-kodeks.

Det væsentligste er, at der ikke må være tvivl om medlemmernes uafhængighed i behandlingen af konkrete sager og sagsbehandlingen i øvrigt.

Det foreslås i § 9 e, stk. 6, at blandt Appelininstansen for dopingsagers medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden og næstformanden varetager rollerne i hele deres beskikkelsesperiode. Kulturministeren har dermed ikke mulighed for at udpege en ny, medmindre formanden eller næstformanden selv ønsker at udtræde af Appelininstansen for dopingsager. Dette skal sikre, at kulturministeren ikke har mulighed for at involvere sig i arbejdet, når først Appelininstansen er nedsat.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den overordnede tilrettelæggelse af Appelininstansen for dopingsagers virke forankres hos medlemmer med juridisk sagkundskab. Er der udpeget medlemmer med erfaring fra dommergerningen vil disse med fordel kunne udpeges til formand og næstformand. Dette skal understøtte en professionel, ensartet og retssikkerhedsmæssigt betryggende sagsbehandling af dopingsagerne.

Næstformanden vil kunne varetage formandens opgaver, hvis formanden er forhindret, inhabil eller i øvrigt ikke kan deltage i behandlingen af en sag. Dette vil sikre kontinuitet

i nævnets arbejde og medvirke til, at sager kan behandles uden unødigt ophold.

Det foreslås i § 9 e, *stk. 7*, at Appellinstansen for dopingsager er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Appellinstansen for dopingsagers uafhængighed fra idrætten, herunder antidopingmyndigheder, samt regeringen fastsættes direkte i loven. Den foreslåede bestemmelse vil hertil indebære, at hverken kulturministeren, Kulturministeriet, idrættens organisationer, ADD, WADA eller andre aktører vil kunne instruere Appellinstansen for dopingsager i konkrete sager eller deres sagsbehandling i øvrigt.

Dette skal bidrage til at understøtte tilliden til Appellinstansen for dopingsager og deres behandling af konkrete dopingsager og øge retssikkerheden for idrætsudøvere m.v. og vil sikre, at Danmark lever op til det reviderede WADA-kodeks.

(Til § 9 f)

Efter den gældende ordning kan afgørelser truffet af Dopingnævnet indbringes for DIF's Appellinstans. Motionsdopingnævnets afgørelser om overtrædelser af motionsdopingreglementet kan ligeledes indbringes for DIF's Appellinstans. DIF's Appellinstans foretager en fuldstændig prøvelse af sagen og kan stadfæste, ændre eller ophæve den påklagede afgørelse.

Motionsdopingnævnets afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og det kommercielle fitnesscenter kan ikke påklages til DIF's Appellinstans.

Herudover kan afgørelser truffet af DIF's Appellinstans om idrætsudøvers brud på de nationale antidopingregler også indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS i overensstemmelse med WADA-kodekset. CAS foretager en ny prøvelse af sagen.

WADA-kodekset fastsætter desuden, at Dopingnævnets afgørelser i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevenement eller vedrører idrætsudøvere, der deltager i idræt på internationalt niveau, alene kan påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS. Det er de internationale idrætsforbund, der definerer, hvilke idrætsudøvere der betegnes som idrætsudøvere på internationalt niveau.

Det foreslås i § 9 f, *stk. 1*, at Appellinstansen for dopingsager træffer afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Dopingnævnet, jf. dog § 3, *stk. 4*, og § 9 d, *stk. 4*. Appellinstansen for dopingsager træffer ligeledes afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmarks TUE-komité, jf. § 3, *stk. 5*, og Anti Doping Danmark, jf. § 3, *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Appellinstansen for dopingsager træffer afgørelse om klager over Dopingnævnets afgørelser, som indbringes af sagens parter samt øvrige klageberettigede, jf. den foreslåede § 9 d, *stk. 3*, der har beføjelse til at indbringe en sag for appellinstansen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Appellinstansen for dopingsager træffer afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af ADD's TUE-komité og ADD om henholdsvis medicinsk dispensation og om ikke at gå videre med en dopingsag, der indbringes for appellinstansen af idrætsudøveren og øvrige klageberettigede parter, jf. § 3, *stk. 5* og 6.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Appellinstansen for dopingsager skal foretage en fuld prøvelse af de sager, der indbringes for instansen, herunder både spørgsmål om de faktiske omstændigheder, bevisvurdering, skyldsspørgsmålet, og hvilke sanktioner der kan fastsættes. Appellinstansen for dopingsager kan fastholde stadfæste eller omgøre Dopingnævnets, ADD's og ADD's TUE-komités afgørelser. I visse tilfælde kan sagen hjemvises til Dopingnævnet på grund af sagsbehandlingsfejl, eller fordi der fremlægges nye væsentlige forhold af betydning for sagen (nova).

Den foreslåede bestemmelse vil videre indebære, at Appellinstansen for dopingsager skal afvise at behandle en sag, hvis den er indbragt af en person eller organisation m.v., som ikke er klageberettiget.

Det foreslås i § 9 f, *stk. 2*, at appellinstansens afgørelser kan indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Det følger af WADA-kodekset, at dopingsager kan indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS, når de nationale appellmuligheder er udtømte.

Bestemmelsen har til formål at sikre denne klageadgang, så Danmark lever op til de internationale forpligtelser på antidopingområdet.

Den Internationale Sportsdomstol CAS foretager i sådanne tilfælde en ny prøvelse af sagen.

Appelinstansen for dopingsagers afgørelser kan herudover ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås i § 9 f, *stk. 3*, at Appelinstansen for dopingsager skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om appelinstansens virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på appelinstansens hjemmeside.

Formålet med bestemmelsen er at give Appelinstansen for dopingsager mulighed for løbende at tilrettelægge sine arbejdsformer på en hensigtsmæssig og fleksibel måde og understøtte, at appelinstansens virksomhed tilrettelægges på en måde, der er i overensstemmelse med de nationale antidopingregler. Forretningsordenen skal blandt andet beskrive appelinstansens virksomhed, sagsbehandling, beslutningsdygtighed, afstemningsregler, habilitet samt andre forhold vedrørende instansens virke, herunder også frister for sagsbehandlingen.

Forretningsordenen skal også beskrive, hvordan de paneler, der skal behandle sagerne, sammensættes. Formanden for Appelinstansen for dopingsager skal således træffe beslutning om sammensætningen af det panel, der skal behandle den enkelte sag. Ved sammensætningen af panelet skal formanden sikre sig, at der ikke foreligger habilitetsproblemer.

En sag behandles som udgangspunkt af tre medlemmer. I simple sager kan det dog besluttes, at sagen alene behandles af formanden eller af et andet medlem med juridisk baggrund. Den enkelte sag kan ikke behandles af to eller fire medlemmer.

Forretningsordenen skal være i overensstemmelse med de nationale antidopingregler og offentliggøres på Appelinstansen for dopingsagers hjemmeside, så der sikres gennemsigtighed om appelinstansens arbejde, og så parterne i sager kan finde nærmere information om behandlingen af en sag.

Forretningsordenen kan udarbejdes i samarbejde med sekretariatet.

(Til § 9 g)

Det følger af WADA-kodekset, at sager kan behandles skriftligt, men at idrætsudøvere kan kræve en sag behandlet mundtligt. Herudover kan en sag behandles mundtligt efter anmodning fra øvrige parter eller formanden for Dopingnævnet eller Appelinstansen for dopingsager, hvis idrætsudøveren samtykker hertil.

Det foreslås i § 9 g, *stk. 1*, at sagsbehandlingen ved Doping-

nævnet og Appelinstansen for dopingsager i udgangspunktet er skriftlig.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sagerne ved både Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager som udgangspunkt skal behandles skriftligt. Det betyder blandt andet, at indlæg fra sagens parter skal indgives skriftligt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en effektiv og fleksibel sagsbehandling, som samtidig er forenelig med dopingsagers karakter, hvor sagens faktiske og retlige grundlag i vidt omfang er dokumentbaseret.

Det foreslås i § 9 g, *stk. 2*, at såfremt idrætsudøveren ønsker det, skal en sag behandles mundtligt. En sag kan behandles mundtligt efter anmodning fra Anti Doping Danmark, hvis idrætsudøveren samtykker hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære at idrætsudøveren har mulighed for at få sin sag behandlet mundtligt, hvis vedkommende ønsker dette. Anmodning om mundtlig behandling fremsættes over for Dopingnævnet eller Appelinstansen for dopingsager og skal imødekommes. Den mundtlige behandling kan gennemføres helt eller delvist digitalt, hvis dette er foreneligt med en forsvarlig sagsbehandling.

Det foreslås i § 9 g, *stk. 3*, at formanden herudover kan beslutte, at en sag helt eller delvist skal behandles mundtligt, hvis sagens karakter eller hensynet til en forsvarlig oplysning af sagen tilsiger det, og idrætsudøveren samtykker hertil.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan gennemføres mundtlig behandling i sager, hvor dette vurderes nødvendigt eller hensigtsmæssigt af hensyn til sagens oplysning og en forsvarlig sagsbehandling, hvis idrætsudøveren samtykker hertil.

Det forudsættes, at formanden foretager en konkret vurdering af, om en sag helt eller delvist bør behandles mundtligt. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor der er behov for parts- eller vidneforklaringer, hvor der foreligger komplicerede bevismæssige spørgsmål, eller hvor sagen i øvrigt har en sådan karakter eller kompleksitet, at mundtlig behandling vurderes hensigtsmæssig.

(Til § 9 h)

Efter den nuværende ordning behandles dopingsager af uafhængige afgørelses- og appelinstanser, som er organisatorisk forankret i idrættens organisationer. Sekretariatsbetjeningen af afgørelses- og appelinstanserne varetages i dag af henholdsvis DIF og DGI.

Det foreslås i § 9 h, stk. 1, at Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager betjenes af hver sit sekretariat.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager betjenes af hvert sit sekretariat.

Det foreslås i § 9 h, stk. 2, at sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager kan varetages af en privat virksomhed, en privat organisation eller forening, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager udlægges til en privat aktør. Dette indebærer blandt andet, at sekretariatsbetjeningen ikke kan varetages af en offentlig myndighed.

Bestemmelsen skal ses i lyset af det reviderede WADA-kodeks, der også stiller krav til uafhængighed i sekretariatsfunktionen af afgørelses- og appellinstanser på antidopingområdet, herunder også fra regeringer.

Bestemmelsen vil desuden indebære, at sekretariatsfunktionen for Dopingnævnet og for Appellinstansen for dopingsager kan placeres i den samme private virksomhed, private organisation eller forening, såfremt sekretariatsbetjeningen af henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager ikke varetages af den samme personkreds, og der sikres begrænsning i adgangen til sagsmateriale m.v. Det skal således sikres, at medarbejdere i Dopingnavnets sekretariat ikke har adgang til materiale vedrørende Appellinstansens sagsbehandling og omvendt.

Skal et advokatfirma varetage sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager, skal de gældende advokatetiske regler iagttages.

Udlæggelsen af sekretariatsfunktionen skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende udbudsregler.

Det foreslås i § 9 h, stk. 3, at sekretariatsbetjeningen ikke kan varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager, Anti Doping Danmark, Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Team Danmark. For Dopingnævnet kan sekretariatsbetjeningen heller ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sekretaria-

tsbetjeningen ikke kan lægges ud til idrættens organisationer eller antidopingmyndigheder. Bestemmelsen skal understøtte Dopingnavnets og Appellinstansen for dopingsagers uafhængighed og sikre, at sekretariatsbetjeningen sker i overensstemmelse med grundlæggende principper om armslængde, saglighed og uafhængighed samt det reviderede WADA-kodeks' krav til institutionel og operationel uafhængighed.

Med "lignende tilknytning" forstås efter denne lov personer, der eksempelvis har en bestyrelsespost i en af de nævnte organisationer, er tilknyttet som konsulent, og personer, som er tilknyttet på en måde, der er egnet til at så tvivl om sekretariatets, og dermed Dopingnavnets eller Appellinstansen for dopingsagers, uafhængighed.

Bestemmelsen vil endvidere indebære, at sekretariatsbetjeningen for Dopingnævnet heller ikke kan varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation, da Dopingnævnet behandler klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre.

Det foreslås i § 9 h, stk. 4, at sekretariaterne bistår henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager i deres daglige drift og i relation til behandlingen af konkrete sager alene er undergivet instruktion fra de pågældende instanser.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at sekretariaterne skal bistå henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager med varetagelsen af deres opgaver, herunder forberedelse og administration af sager.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at sekretariaterne i konkrete sager alene kan modtage instruktioner fra Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager som led i sekretariaternes bistand til sagsforberedelse og administration m.v. Bestemmelsen skal sikre, at sekretariaterne fungerer som en uafhængig støttefunktion for instanserne og ikke er underlagt instruktion fra blandt andre kulturministeren, Kulturministeriet, ADD, idrættens organisationer eller andre aktører i relation til konkrete sager.

Det foreslås i § 9 h, stk. 5, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om sekretariatsbetjening af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager, herunder regler om digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer m.v.

Bestemmelsen vil indebære, at kulturministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om anvisning om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og identifikationsløsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes et samlet og ensartet regelsæt for sekretariaternes betjening af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager samt for instansernes sagsbehandling og administration.

(Til § 9 i)

Efter gældende praksis er behandlingen af dopingsager forankret i idrættens organisationer, herunder DIF og DGI, som er private organisationer og derfor ikke omfattet af offentlighedsloven eller forvaltningsloven.

Det foreslås i § 9 i, at medlemmer af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager samt ansatte i sekretariatsfunktionerne efter § 9 h har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om, at der verserer en sag om en idrætsudøver ved Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager, i medfør af straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medlemmer af Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager og ansatte i sekretariatene har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om, at der verserer en sag om en idrætsudøver ved Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager, i medfør af straffelovens §§ 152-152 e. Medlemmerne og de ansatte må således ikke videregive sådanne fortrolige oplysninger, som de får adgang til i forbindelse med arbejdet, til uvedkommende.

Tavshedspligten omfatter oplysninger om, at der verserer en sag om en navngiven idrætsudøver. Baggrunden for, at sådanne oplysninger om verserende sager ved Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager bør undergives en særlig tavshedspligt, er, at det vurderes at være særligt indgribende for den pågældende idrætsudøver, hvis sådanne oplysninger videregives, herunder til offentligheden.

Tavshedspligten omfatter derimod ikke f.eks. statistiske oplysninger om Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager, eksempelvis oplysninger om antal verserende sager, antal afgjorte sager m.v.

Den foreslåede bestemmelse vurderes at være en særlig bestemmelse om tavshedspligt omfattet af offentlighedslovens § 35, hvorefter pligten til at meddele oplysninger i forbindelse med aktindsigter behandlet efter offentlighedsloven er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Det vil indebære, at oplysningen om, at der verserer en sag om en idrætsudøver ved Dopingnævnet eller Appellinstansen for dopingsager, ikke er undergivet aktindsigt efter offentlighedsloven, uanset om der efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde kan siges

at foreligge et tilstrækkeligt behov for at undtage oplysningerne.

Sagens parter vil fortsat have adgang til aktindsigt i medfør af forvaltningslovens regler om partens aktindsigt.

Uberettiget videregivelse af oplysninger om verserende sager, som medlemmer og ansatte får kendskab til som led i deres virke, vil være strafbar i medfør af straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f, hvorefter overtrædelse af §§ 152-152 d, hvorved der alene er krænket private interesser, er undergivet offentlig påtale, finder tilsvarende anvendelse. Offentlig påtale kan dog ske, når forurettede anmoder herom, jf. § 152 f, stk. 2.

(Til § 9 j)

Lovgivningen indeholder i dag ikke regler om offentliggørelse af afgørelser i dopingsager. Det følger imidlertid af WADA-kodekset, at afgørelser som hovedregel skal offentliggøres med oplysninger om resultatet af antidopingproceduren, herunder sportsgrenen, den overtrådte antidopingregel, navnet på idrætsudøveren eller den anden person, der har begået overtrædelsen, det forbudte stof eller den forbudte metode (i det omfang det er relevant) og de pålagte konsekvenser. Er den sanktionerede under 18 år eller på anden vis en beskyttet person, er offentliggørelse ikke et krav.

Offentliggørelse sker i dag på DIF's hjemmeside. Afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre offentliggøres ikke. Motionsdopingnævnets afgørelser over klager i disse sager offentliggøres heller ikke.

Det foreslås i § 9 j, at kulturministeren fastsætter regler om, at offentligheden gives adgang til oplysninger om Anti Doping Danmarks, Dopingnævnets og Appellinstansen for dopingsagers afgørelser, herunder om offentliggørelsen sker uden anonymisering af oplysninger om idrætsudøveren eller anden person, der har begået overtrædelsen. Der kan dog ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at en sag anmeldes til politiet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der fastsættes regler om blandt andet, hvilke oplysninger der kan offentliggøres, hvornår offentliggørelse kan ske i ikke-anonymiseret form, hvor offentliggørelsen skal finde sted, hvor længe oplysningerne kan være offentligt tilgængelige, og hvem der er ansvarlige for offentliggørelsen. Der vil samtidig kunne fastsættes særlige regler, hvor hensynet til den enkelte idrætsudøver tilsiger det, herunder for eksempelvis mindreårige, motionistidrætsudøvere og andre særligt beskyttelsesværdige personer.

ADD's, Dopingnævnets og Appellinstansen for dopingsagers

behandling af personoplysninger vil skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 og 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at ADD skal offentliggøre afgørelser truffet af ADD, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager på ADD's hjemmeside, da dette følger af WADA-kodekset.

Med ordningen forventes det, at henholdsvis Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager sender deres afgørelser til sagens parter, herunder ADD, som står for offentliggørelse af sagerne på deres hjemmeside, ligesom ADD er ansvarlig for at sende afgørelserne til WADA og til de for sagen relevante specialforbund.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om, at afgørelser, der vedrører idrætsudøvere eller andre personer, der deltager i elite- og konkurrenceidrætten, kan offentliggøres i ikke anonymiseret form.

Det er med bestemmelsen ikke meningen, at der kan fastsættes regler om offentliggørelse af afgørelser, der vedrører motionsidrætsudøvere eller offentliggørelse af afgørelser vedrørende sager fra kommercielle fitnesscentre.

Af hensyn til politiets efterforskning kan der ikke fastsættes regler om offentliggørelse af oplysninger om, at en sag er eller påtænkes anmeldt til politiet.

Det bemærkes, at i det omfang en afgørelse alene offentliggøres i anonymiseret form, vil afgørelsen ikke være underlagt de databeskyttelsesretlige regler eller de heraf følgende krav til persondatasikkerheden, idet en anonymisering sikrer, at det ikke længere er muligt at identificere den registrerede, og at der dermed slet ikke er tale om personoplysninger. Hvis der sker pseudonymisering af en afgørelse, vil databeskyttelsesreglerne fortsat finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i pkt. 2.3 samt pkt. 3 om forholdet til databeskyttelsesreglerne.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven finder anvendelse fra den 1. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse på sager, som er indbragt for Motionsdopingnævnet og det af Danmarks Idrætsforbund nedsatte Dopingnævn, før lovens ikrafttrædelse. Disse sager færdigbehandles af de instanser, sagerne er indbragt for. Afgørelser i disse sager kan efter lovens ikrafttræden indbringes for Appellinstansen for dopingsager efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en overgangsperiode for behandlingen af dopingsager, hvor de sager, der allerede er indbragt til behandling hos Motionsdopingnævnet og det af DIF nedsatte Dopingnævn, på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, vil blive færdigbehandlet af de to nævn.

Bestemmelsen har til formål at sikre kontinuitet i sagsbehandlingen af de sager, der allerede er under behandling ved lovens ikrafttrædelse. Bestemmelsen har endvidere til formål at undgå, at verserende sager overføres mellem forskellige afgørelsesinstanser med en eventuel unødigt forlængelse af sagsbehandlingstiden til følge. Bestemmelsen sikrer hertil en klar kompetencefordeling mellem de tidligere og de nye dopingnævn.

Bestemmelsen vil endvidere medføre, at afgørelser truffet af Motionsdopingnævnet og det af DIF nedsatte Dopingnævn kan påklages til Appellinstansen for dopingsager, som oprettes med denne lov. Bestemmelsen medfører dermed, at igangværende sager glider over i den nye instansstruktur ved en eventuel appel.

Appelsager efter lovens ikrafttræden vil skulle behandles efter de regler, der fandt anvendelse ved behandlingen i første instans.

Bestemmelsen vil dog medføre, at afgørelser truffet af Motionsdopingnævnet vedrørende klager over afgørelser truffet af ADD på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem ADD og de pågældende fitnesscentre, ikke kan påklages til Appellinstansen for dopingsager. Ligeledes vil det af DIF nedsatte Dopingnævns afgørelser i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idrætsevent eller vedrører idrætsudøvere, der deltager i idræt på internationalt niveau, ikke kunne påklages til Appellinstansen for dopingsager.

Bestemmelsen skal dermed forhindre, at der som følge af den organisatoriske omlægning på området opstår en videre klageadgang for sager, der i dag ikke kan påklages til anden administrativ myndighed og heller ikke tiltænkes en sådan videre klageadgang efter denne lov.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke finder anvendelse på sager, der er indbragt for DIF's Appellinstans, før lovens ikrafttræden. Disse sager færdigbehandles af instansen. Af-

gørelser i disse sager kan alene indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Bestemmelsen medfører en overgangsperiode for behandlingen af appelsager, hvor de sager, der er indbragt for DIF's Appelinstant før lovens ikrafttrædelse, vil blive færdigbehandlet af DIF's Appelinstant. Disse sager vil skulle færdigbehandles efter de regler, der fandt anvendelse ved behandlingen i første instans.

Endelig vil bestemmelsen medføre, at afgørelser truffet af DIF's Appelinstant alene kan påklages til Den Internationale Sportsdomstol CAS.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke opstår en udvidet eller parallel klageadgang for de sager, der allerede er under behandling på afgørelsestidspunktet, ligesom bestemmelsen sikrer en klar kompetencefordeling imellem den hidtidige og den nye appelinstantstruktur i overgangsperioden. Klageadgangen til CAS følger af WADA-kodekset.

Det bemærkes, at loven ikke finder anvendelse for Grønland og Færøerne, og heller ikke på et senere tidspunkt kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne, da hovedloven ikke gælder for Grønland og Færøerne.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fremme af integritet i idrætten, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 7. oktober 2015, som ændret ved § 2 lov nr. 785 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

§ 3. Anti Doping Danmarks virksomhed omfatter

- 1) dopingkontrol,
- 2) anmeldelse og indbringelse af dopingsager,
- 3) oplysningsvirksomhed,
- 4) forsknings- og udviklingsvirksomhed vedrørende bekæmpelse af doping,
- 5) deltagelse i internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping og
- 6) rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager inden for Anti Doping Danmarks virkeområde.

1. I § 3, nr. 2, indsættes efter anmeldelse: », afgørelse«

2. I § 3 indsættes som stk. 2-7:

»Stk. 2. Følgende afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, kan ikke indbringes for Dopingnævnet, Appellinstansen for dopingsager eller Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport):

1) Når idrætsudøveren erkender forholdene og accepterer sanktionen i Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge). Ved erkendelse kan en eventuel udelukkelsesperiode nedsættes i overensstemmelse med de nationale antidopingregler.

2) Når idrætsudøveren undlader at besvare Anti Doping Danmarks brev med indstilling til afgørelse (Letter of Charge) inden for en tidsfrist på 20 dage.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, mens den mulige overtrædelse af de nationale antidopingregler undersøges nærmere, kan af idrætsudøveren påklages til Anti Doping Danmark. Anti Doping Danmarks afgørelse kan efterfølgende indbringes for Dopingnævnet.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Dopingnævnet efter stk. 3, 2. pkt., kan ikke indbringes for Appellinstansen for dopingsager. Disse kan dog indbringes for Den internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport).

Stk. 5. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om medicinsk dispensation, kan af idrætsudøveren påklages til Anti Doping Danmarks TUE-komité (Therapeutic Use Exemptions Committee). Anti Doping Danmarks TUE-komités afgørelse kan efterfølgende indbringes for Appellinstansen for dopingsager.

Stk. 6. Afgørelser truffet af Anti Doping Danmark efter stk. 1, nr. 2, om ikke at gå videre med en dopingsag, kan af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency indbringes for Appellinstansen for dopingsager.

Stk. 7. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for at påklage afgørelser efter stk. 3 om midlertidig udelukkelse af en idrætsudøver, afgørelser efter stk. 5 om medicinsk dispensation samt afgørelser efter stk. 6 om ikke at gå videre med en dopingsag til henholdsvis Anti Doping Danmark, Dopingnævnet og Appellinstansen for dopingsager. «

3. Efter § 9 b indsættes før overskriften før § 10:

»Dopingnævn og appellinstans til behandling af dopingsager

§ 9 c. Kulturministeren nedsætter Dopingnævnet.

Stk. 2. Dopingnævnet består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode af seks år.

Stk. 3. Fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Stk. 4. Dopingnævnet sammensættes af tre medlemmer, der har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer, der har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Dopingnævnets medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Nævnet skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Stk. 5. Dopingnævnets medlemmer må ikke samtidig være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark, Appellinstansen for dopingsager, kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation. Dopingnævnets medlemmer må ikke være ansat i den virksomhed, som varetager sekretariatsbetjening af Dopingnævnet, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Stk. 6. Blandt Dopingnævnets medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Stk. 7. Dopingnævnet er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

§ 9 d. Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om overtrædelser af de nationale antidopingregler, der indbringes for nævnet af Anti Doping Danmark. Dopingnævnet træffer ligeledes afgørelser i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark, jf. § 3, stk. 3, der indbringes for nævnet af idrætsudøveren.

Stk. 2. Dopingnævnet træffer afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmark på vegne af kommercielle fitnesscentre i henhold til samarbejdsaftaler om antidopingindsats mellem Anti Doping Danmark og de pågældende fitnesscentre. Klagen kan alene indbringes af den person, som Anti Doping Danmarks afgørelse vedrører.

Stk. 3. Dopingnævnets afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., kan indbringes for Appellinstansen for dopingsager af den idrætsudøver eller anden person, som afgørelsen vedrører, Anti Doping Danmark, det relevante internationale specialforbund, en anden berørt national antidopingorganisation eller World Anti-Doping Agency. Den Internationale Olympiske Komité eller Den Internationale Paralympiske Komité kan tilsvarende indbringe afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., for Appellinstansen for dopingsager, når afgørelsen har betydning for deltagelse i eller kvalificering til de olympiske eller paralympiske lege, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Dopingnævnets afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., i sager, der udspringer af deltagelse i et internationalt idræts-event, eller vedrører idrætsudøvere på internationalt niveau, kan alene indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration for Sport). Dopingnævnets afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for Appellinstansen for dopingsager eller anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Dopingnævnet skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om Dopingnævnets virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på nævnets hjemmeside.

Stk. 6. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om frister for indbringelse efter stk. 3 af Dopingnævnets afgørelser for Appellinstansen for dopingsager.

§ 9 e. Kulturministeren nedsætter Appellinstansen for dopingsager.

Stk. 2. Appellinstansen for dopingsager består af seks medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for seks år ad gangen. Ved den første beskikkelse udgør perioden dog kun tre år for tre af medlemmerne. Genbeskikkelse kan finde sted for én periode af seks år.

Stk. 3. Fratræder et medlem sit hverv inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, beskikker kulturministeren et nyt medlem for den resterende periode.

Stk. 4. Appellinstansen for dopingsager sammensættes af tre medlemmer, der har bestået en juridisk kandidateksamen, og tre medlemmer, der har medicinsk og idrætsvidenskabelig ekspertise. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer skal have minimum tre års relevant erfaring inden for deres respektive felt. Appellinstansen for dopingsager skal tilsammen desuden have indsigt i antidoping og idræt.

Stk. 5. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer må ikke samtidig være medlem af bestyrelserne eller ansat i Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund uden for DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmidræt, Anti Doping Danmark, Team Danmark eller Dopingnævnet. Appellinstansen for dopingsagers medlemmer

må ikke være ansat i den virksomhed, som varetager sekretariatsbetjening af appelinstansen, eller være tilknyttet regeringen eller ansat i centraladministrationen.

Stk. 6. Blandt Appelinstansen for dopingsagers medlemmer udpeger kulturministeren en formand og en næstformand, som begge har bestået en juridisk kandidateksamen.

Stk. 7. Appelinstansen for dopingsager er et uafhængigt nævn, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelser fra nogen i deres sagsbehandling eller afgørelsesvirksomhed.

§ 9 f. Appelinstansen for dopingsager træffer afgørelse i sager om klage over afgørelser truffet af Dopingnævnet, jf. dog § 3, stk. 4, og § 9 d, stk. 4. Appelinstansen for dopingsager træffer ligeledes afgørelse i sager om klager over afgørelser truffet af Anti Doping Danmarks TUE-komité, jf. § 3, stk. 5, og Anti Doping Danmark, jf. § 3, stk. 6.

Stk. 2. Appelinstansen for dopingsagers afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Den Internationale Sportsdomstol CAS (Court of Arbitration).

Stk. 3. Appelinstansen for dopingsager skal fastsætte en forretningsorden, der i overensstemmelse med de nationale antidopingregler skal indeholde nærmere regler om appelinstansens virksomhed. Forretningsordenen skal offentliggøres på appelinstansens hjemmeside.

§ 9 g. Sagsbehandlingen ved Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager er i udgangspunktet skriftlig.

Stk. 2. Såfremt idrætsudøveren ønsker det, skal en sag behandles mundtligt. En sag kan behandles mundtligt efter anmodning fra Anti Doping Danmark, hvis idrætsudøveren samtykker hertil.

Stk. 3. Formanden kan herudover beslutte, at en sag helt eller delvist skal behandles mundtligt, hvis sagens karakter eller hensynet til en forsvarlig oplysning af sagen tilsiger det, og idrætsudøveren samtykker hertil.

§ 9 h. Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager betjenes af hver sit sekretariat.

Stk. 2. Sekretariatsfunktionen af Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager kan varetages af en privat virksomhed, en privat organisation eller en forening, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Sekretariatsbetjeningen kan ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til Dopingnævnet, Appelinstansen for dopingsager, Anti Doping Danmark, Danmarks Idrætsforbund eller dets specialforbund, selvstændige idrætsforbund udenfor DIF-idrætten, DGI, Dansk Firmaidræt eller Team Danmark. For Dopingnævnet kan sekretariatsbetjeningen heller ikke varetages af personer, der er ansat hos eller har lignende tilknytning til kommercielle fitnesscentre eller Active Denmark Organisation.

Stk. 4. Sekretariaterne betjener henholdsvis Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager i deres daglige drift og er i relation til behandlingen af konkrete sager alene undergivet instruktion fra de pågældende instanser.

Stk. 5. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om sekretariatsbetjening af Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager, herunder regler om digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer.

§ 9 i. Medlemmer af Dopingnævnet og Appelinstansen for dopingsager samt ansatte i sekretariatsfunktionerne efter § 9 h har tavshedspligt med hensyn til oplysninger om, at der verserer en sag om en idrætsudøver ved Dopingnævnet eller Appelinstansen for dopingsager, i medfør af straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 j. Kulturministeren fastsætter regler om, at offentligheden gives adgang til oplysninger om Anti Doping Danmark, Dopingnævnets og Appelinstansen for dopingsagers afgørelser, herunder om offentliggørelsen sker uden anonymisering af oplysninger om idrætsudøveren, eller anden person, der har begået overtrædelsen. Der kan dog ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at en sag anmeldes til politiet.«